

kılavuzumuz
bilimsel
sosyalizm,
silahımız
partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi
merkez yayın organı

Yıl: 3 Sayı: 9 (53)

1 Kasım 1978 Çarşamba

500 krş.

ÜYE KAZANMA KAMPANYASINDA HEDEFLER

BÜTÜN İL ÖRGÜTLERİ,
BÜTÜN İLÇE ÖRGÜTLERİ,
BÜTÜN ÇALIŞMA EKİPLERİ,
BÜTÜN ÜYE VE ADAY ÜYELER,
KONULAN HEDEFLERE ULAŞMAK,
HEDEFLERİ AŞMAK İÇİN İLERİ...

İSTANBUL
ANKARA
İZMİR

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE
ADAY ÜYE TOPLAMININ
EN AZ ÜÇTE İKİSİ KADAR
YENİ ÜYE

ADANA
ADIYAMAN
ANTALYA
ÇANAKKALE
DİYARBAKIR
GİRESUN
KAYSERİ
MALATYA
ORDU
VAN

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE
VE ADAY ÜYE TOPLAMI
KADAR YENİ ÜYE

AMASYA
BİLECİK
BURSA
ÇORUM
DENİZLİ
ESKİŞEHİR
GAZİANTEP
HATAY
İÇEL
KOCAELİ
KÜTAHYA
MANİSA
MUĞLA
TEKİRDAĞ
UŞAK

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE
ADAY ÜYE TOPLAMININ
YARISI KADAR YENİ ÜYE

GENEL
MERKEZE BAĞLI
BÜTÜN İLÇELER

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE
VE ADAY ÜYE TOPLAMI
KADAR YENİ ÜYE

Parti örgütünü yurt çapında yaymak üzere yürütülen örgütlenme çalışmalarını sürdürüyor. Son olarak Adıyaman ve Bilecik il örgütleri kuruldu. Uşak il örgütü ise yeniden oluşturuldu. Bu il örgütlerinin dışında, Turlal, Bozüyük, Pazaryeri, Söğüt, Gölpaazarı, Osmaneli ve Bilecik Merkez ilçe örgütleri kuruldu. Hazırlık çalışmaları tamamlanan diğer bazı il ve ilçe örgütlerinin kuruluşları ise önümüzdeki günlerde yapılacak.

Öte yandan Haziran 1979'da yapılabilecek bir erken seçimi de dikkate alarak en az 15 ilde bütün ilçelerde örgütü olma durumunu sağlayacak çalışmalar tamamladı. Tam teşekküllü il örgütlerimizin 15'inde bütün ilçelerinde kongreler yapıldı. Tam teşekküllü olan diğer il örgütlerinde ilçe kongreleri ise yapılmaya devam ediyor.

MYK KARARI

Büldüğü üzere, Kurulumuzun 11.6.1978 gün ve 51/4 sayılı kararıyla, üye Y. Küçük'ü kendini gösteren «sağ sapma olayının» aynı zamanda bir disiplin konusu teşkil ettiği muhakkak bulunmakla birlikte «önce politik ve ideolojik olarak çürütülüp mahkûm edilmesi» öngörülmüştü.

Bu karar gereğinin yerine getirilmesi sırasında gene Kurulumuzun 6.8.1978 gün ve 53/4 sayılı kararıyla adı geçen, «kesin çıkarması istenilen disiplin kuruluna sevk edilmiştir».

Y. Küçük hakkında, ilgili Ankara İl Disiplin Kurulu'nun çoğunlukla verdiği «Parti'den kesin çıkarma» kararına karşı, kendisi tarafından itiraz edilmiş, itirazın 8.10.1978 günlü toplantısında İl Disiplin Kurulu'nun kararını oybirliğiyle onaylamıştır. Böylece, bu sağ sapma ile ilgili olarak Parti'nin organ ve kuruluşlarında tüzüğüne elverişli bütün işlemler yapılmış ve tamamlanmış bulunmaktadırlar.

Kurulumuzun aldığı ilk kararında Merkez Disiplin Kurulu kara-

İllerimize, Türkiye işçi sınıfı hareketini biraz daha ileri, biraz daha ileri götürmek azmiyle dönüyoruz.

Sevgili Partili arkadaşlarımız, Varlık Öznelemek arkadaşımızın o heyecanlı, o içtenlikli konuşmasından sonra konuşma sırasının bana gelmiş olmasını biraz talihsizlik addediyorum. Çünkü doğrusu bu konuşmamın yavaş kaçmasından endişe ediyorum. Ama ne var ki Genel Sekreterimiz dediği gibi, adeta gelenek haline geldi bu toplantıları benim bir konuşmamla kapatmak. Sonra başka bir nokta daha var, dünden beri bu konuşmalarda belirtilen bazı noktalara değinmeyi, onları toplamayı gerekli de görüldü.

PARTİDE YARATICILIK, PARTİ PRATİĞİNDE OLUR

Dünden bugüne kadar okunan raporların dinlerken ve dinledikten sonra ne düşündüm biliyor musunuz? Raporlar okundukça hep aklıma geldi. Okunduktan sonra da aklımda kaldı; yaratıcılık konusu. Herhalde farkındasınız, son zamanlarda bazı kişiler yaratıcılıktan söz eder oldular. Ve partide yaratıcılığın olmadığının yakındılar. Nedir yaratıcılık? Bu soruyu sormak ve yanıtlamak lazım. Yaratıcılık hakkında yazı yazmakla yaratıcılık olur mu? Olmaz. Yazı yazıyorsunuz, yazınızda yaratıcı bir takım şeyler söylemeniz, mesajlar vermeniz, değerlendirmeler yapmanız, sonuçlara varmanız gerekir. Yoksa masa başında oturup da yaratıcılığın gerekliliği hakkında yazı yazmak-

rının ilgiliye tebliğine kadar geçen süre içinde, bu sağ sapma olayı Parti'nin organ, kurul ve toplantılarında görüldüğü tartışılırken «Çankaya ilçe kongremizde olduğu gibi» yer, tüzüğüne bu organ, kurul ve tüm üyeler için çizdiği yetki ve görev sınırlarının aşılığında da görülmüştür.

Olayın başbaşa taşıdığı ciddi sorumluluğu ve en kısa sürede bütün boyutlarıyla kavranıp değerlendirilmesini için anlayışla karşılanan, ancak bundan sonrası için bir örnek olarak ele alınmayacağı açık olan bu durum, Merkez Disiplin Kurulu'nun kararıyla son bulmuş ve kesin nokta konuşulmamaktadır.

Kuşkusuz, her türlü sapmayla ideolojik mücadele, Parti'nin ve partillerinin birincil görevlerinden-

la, yaratıcılık konusunda hiç bir şey elde edemezsiniz. Zaten yaratıcılığın yaratıcı, gerçekli, hattâ zorunlu olduğu konusunda kimse bir şüphesi var mı? Kimse aksini söylemi «Hayir yaratıcılığa lüzum yok, mekanik çalışmak çok iyidir» diye? Böyle birşey yok zaten; yaratıcılık taraftarı olanlar evvelâ kendilerini bakağınlar, hangi başkasına çuvaldız batırmadan önce önce kendimize batırmak misali ve evvelâ soruyu kendilerine sormalar: «Ben ne yapıyorum yaratıcı olmak yolunda?»

Yaratıcılık işte dünden bugüne kadar olanlar, yaratıcılığın partide bir örneği değil, ama bir örneği 58 rapor, (Bir de konuşma, 59) Ne üzerine? Partide üye kazınma konusu üzerine.

Size burada bir itirafta bulunacağım. Bu toplantının gündemi yapıldığı zaman ve yeni ni üye kazınma konusunda teşkilatlanın, hem sade illerinde değil, yüzlerce ilde de dahil olmak üzere, teşkilatlanın rapor istendiği zaman, doğrusu içinde bir kuşku, bir soru belirdi. Üye kazınma konusunda, yöntemleri hakkında ne söylenebilir, niyaset çok ayrıntılı bir konu; diye düşündüm. Acaba raporlar gelecek mi teşkilatlanın? Gelse de bunlar kısa ve hepsi hemen birbirinin aynı, «çün ki çok dar bir konu; birbirini tekrarlayan raporlar olmayacak mı, diye kendime sual sordum. Ve itiraf ederim, biraz kaygılanırdım. Ama sonra, işte yaratıcılık; 58 yazılı

dir ve bu görev yerine getirilmeye devam edilecektir. Ayrıca, hiç istenmemekle birlikte, benzeri bir olay ve durum başka bir partilide kendini göstermesi veya Kurulumuzun 53/4 sayılı kararıyla hazırlanan sevki istemine belirtildiği üzere, adı geçenin «Parti içinde kasıtlı olarak bir fraksiyon hareketi yaratmaya yönelik» çabalarını destekleyici davranışların açığa çıkması ve devamı halinde, bunların da bir disiplin konusu teşkil edeceği kuşkusuzdur.

Kurulumuz, yukarıdaki değerlendirmesinin, konuya ilişkin ilk kararında olduğu gibi, Parti organlarında yayınlanarak bütün üyelerine dikkatini sunulmasına, 29 Ekim 1978 günlü toplantısında 57/2 sayılı ille ve oybirliğiyle karar vermiştir.

rapor, bir konuşma ve tekrarlanan noktalar en aşgari sayıda, o da birkaç raporda aynı nokta tekrarlansın. Ve öyle kısacık raporlar da değil. Hepsini derli toplu, hepsi belirli bir uzunlukta baştan sona tutarlı, dâğınık değil, çekilimli de ve gözlemler yapmış bizim illerde, ilçeelerde çalışan arkadaşlarımız. Ne noktalar saptmış bu arkadaşlarımız, ve önelemler ne cereler düşünmüşler ve üyeler halinde, getirmişler. Bütün bu arkadaşlar önünde, bütün sizler önünde, burada olmayan tüm partililer önünde ben ancak Genel Başkanınız olarak saygıyla eğilirim.

Partide yaratıcılık, Parti pratiğinde olur, Partinin örgütü, kolektif çalışmasında olur. Yazıda da teori pratik vardır, Yazıda yaratıcılık yapılacaksa, yazıda yaratıcı derlendirmeler, görüşler, sonuçlar belirtilecek yapılır ama Partide hiç kimse sadece yazı yazmakla yetinemez. Mutlaka Partinin eylemsel pratiğine karşılık zorundadır. Sadece parti görevi olarak değil, teorisinden iş teorikçi işe geçer, bilim adamı işe geçer, yazarına geçer; teorisyenlik, bilim adamlığına, yazarlığına geliştirebilmek için, tam bilimsel sosyalizme uygun bir biçimde gerçekleştirilebilir için, Parti pratiğinde, yani işçi sınıfının politik hareketini kapsayan lunabilmek için, yazı yazmanın sırasına Partinin diğer pratiğinde de örgütü bir biçimde kolektif çalışmaya katılmak zorundadır, zorundadır. Dedikim gibi sadece Parti tüzüğünden dolayı değil, bir bilim adamı olarak, bir teorisyen olarak, bir yazar olarak, bir sanatkâr, bir sair olarak kendisini geliştirebilmek için bu pratiğe katılmak zorundadır. Yoksa kopuk kalır, yoksa bireyciliğe kaçmak tehlikesiyle karşı karşıya kalır ve kaçır. Ve giderek hareketin kopar ve yolun kenarında kalır. Ama hareket devam eder, sürer gider.

PARTİDEKİ DISİPLİN, YARATICI DISİPLİNDİR

Partide yaratıcılık konusuna ilgili olarak, bir de disiplin meselesi ortaya atılıyor. Kişinin disiplini değildir Partideki disiplin; askeri disiplini değildir, Partideki disiplin; yaratıcı disiplindir. Şimdi bu konuda da çok açık seçik bir anlayış ve uygulamaya varmamız lazım. Parti disiplini hakkında son çrkan Çark Başak'ta bir yazım var, umarım onu dikkate alırsunuz. Ama bazı noktalarda burada da tekrarluyayım konuyu tamamlamak için.

Bir kere Parti disiplini, her birimizin birey olarak kendi özgür iradesiyle, kendi özgür kararında kabul ettiğimiz bir şeydir. Bize dışardan dayatılan birşey değildir. Parti disiplini nasıl oluyoruz? Parti üyesi olurken bizden Parti tüzüğüne ve programını okumamız ve onu kabul ediyoruz «Eğer, Parti üyesi olmamız istiyorlar. Ve Parti tüzüğüne ve Parti programına demokratik merkezîyetçilik var. Demokratik merkezîyetçiliğin nasıl olduğu, nasıl bir örgütleniş biçimi aldığı, nasıl işlediği tüzükte baştan açık yazılmış. Demek ki, Parti üyesi olmaya kabul ettiğimiz an biz, bütün programı ve bütün tüzüğü, bütün hükümlerini kabul etmiş oluyoruz. Dışardan dayatılanlar değil

kendi özgür iradesiyle, kendi özgür kararımızla, bir birey olarak kabul ediyoruz. Bu nasıl bir asker disiplini olur? Bu nasıl bir mekanik disiplin olur? Diğer taraftan Partide girdikten sonra da «Eğer beğenmiyorsak, eğer uyuşmuyorsak, eğer onaylamıyorsak her an, hiç bir olumsuz sonucu olmadan partiden ayrılabılıriz. Bu özgürlüğümüz de var. Üçüncüsü, Partinin işleyişinde her birimizin pratiğimizle de biliyoruz. Görüyoruz işte bu toplantı ve bu toplantıda söylemler de bunun bir örneği. Örgütü birleştirmek kolektif çalışmaya içinde her birimizin arınan kararlar katkısı bulunuyoruz. Tartışmalarla, eleştirilerle, özdeşleştirilerek artık kararlar, o kararları alan örgüt birimini oluşturan bireylerin, üyelerin tek tek kararlarını, tek tek iradelerini bir toplama olmaksızın; onların birleşik, bütünlükte tek bir iradesi, tek bir karar olarak çıkıyor. Özgürlüğünüzü, birey olarak iradenizi bu kolektif çalışmada, bu kolektif sunuca katkıda bulunmak yoluyla gösteriyorsunuz. Ve gerçek demokrasi, gerçek özgürlük de budur. Bireyi, mutlak bir varlık olarak alan, bireyi tek başına hakem olarak alan, bütün doğrularını mihenk taşı olarak bireyin kendisi başına birer gerçek kararlar kabul eden örgüt, sosyalist birey anlayışını, sosyalist demokrasi anlayışını, sosyalist özgürlük anlayışını, burjuvazinin anlayışını, burjuva özgürlük anlayışını, burjuva demokrasî anlayışını, bireycilikleri, burjuvazinin bireyi tek ve mutlak ve diğer bireylerden, toplumdun kopuk bir atom gibi anlayışını neticesidir. Bizim anlayışımızda işe birey kopuk bir atom değildir. Birey daima bir topluluğun üyesidir. Onunla karşılıklı ilişki halinde, Parti, üyelerin aritmetik toplama değildir. Parti, örgütsel birimler olarak değildir. Aritmetik toplam olan mekanik bir bütün olarak arasında kökten, temelden nitelik bir ayrık vardır. İki kişiyi birleştiren uzlaşım iki ayrı görüş, iki ayrı kavramdır. Parti birliğini bir mekanik askeri disiplinle sağlamıyoruz. Öyle sağlanan birlik perçin değil, dayanıklı değildir. Dayatmaya dayanan birlik, mekanik işleyen bir birlik en ufak bir tazyik karşısında dağılır, mekanik olan bir birlikler, Bizler, demin kısaca ifade ettiğim gibi, her bir üyesi bir topluluğun parçası, organik parçası yaparız, çarkın ekibinin, ilçe yönetim kurulunun, il yönetim kurulunun, merkez örgütlerinin, merkez bürolarının ve il bürolarının birer üyesi yaparız, orada diğer üyelerle birlikte karşılıklı ilişki halinde tartışmalar, eleştiriler, özdeşleştirilme süreci içinde o birlik kolektif karar alınmasına, tek bir kolektif irade olarak iradesini belirlemesine katkıda bulunmasını sağlayarak elde ediyoruz. Onun için parti birliği sağladır. Ve bu nitelikte olduğu içinde sağladır. Ve böyle bir birlikte, nasıl sosyalist anlayışta birey ve toplum birbiriyle kökten hasmı bir şekilde çelişen iki ayrı varlık değilse, bireyi ve toplumu böyle karşı karşıya getiren, bunlar arasında uzlaşmaz bir çelişki kabul eden görüş nasıl burjuva anlayışı ise aynı şekilde partide de, kolektif olarak partiyle, parti üyesi birbirine karşı, bir

bireyi uyumsuz olabilen, birbiriyi çelişkilik olabilen varlıklar olarak düşünmek sosyalist parti anlayışına, sosyalist toplum ve birey anlayışına uygun değildir. Fikir ayrılıkların olmaz mı partide? Örneği Tabii, Yüzlerce, binlerce kimsenin her konuda, «hani meşhur, biraz da kaba tabiriyle, mazur görülmüş» birbirini aşkına tükürmüş gibi konuşmasında, tipa tip aynı fikirde olmasına imkân yoktur. Partilerin arasında fikir ayrılıkları olur. Ama demiler anlatıldığı şekilde örgütlenerek, çalışmalar bu fikir ayrılıkları giderir, nihayet tek bir karar, tek bir irade ortaya çıkar. Buna uyumayan, uyuşmama arkadaşlarımız olur. Ayak uyduramazlar, olur. Bunda da bir noktaya kadar hoşgörüyle karşılanır. Pasif bir hoşgörüyle değil. O arkadaşları parti çalışması içinne sokarız. Partinin örgütü kolektif çalışması içinde onların kişiliklerini yeniden yönlendirmiş, yeniden biçimlendireceğimizi umut ederiz beklentiler. Yalnız ayak uyduramayan insanların üyelerini değil hepimizin kişiliği bu partiyeye üye olduğumuzdan itibaren, bu partinin çalışmalarına, kolektif çalışmalarına örgütü bir biçimde iştirak ettirmiş andan itibaren biçimlendirmek. Biz farkında olalım olalım yokken yeniden yönlendirmiş, yeniden biçimlendirmekteyiz. Herkesin bir şeyi. Ama bazı kimseler de bu biçimleniş olmayı, veya çok geç olsun, veya onların partiyeye üye oldukları, üye zıtlıklar düşüyor ki parti hareketinin dışında kalıyor.

PARTİ İÇİ DEMOKRASİ ADINA PARTİ YIKILCIĞINA MÜSAADE EDİLEMEZ

Hangi noktaya kadar bekleyebiliriz bu biçimlenişin yer alması, o ayak uyduramayan arkadaşların ayak uydurabilmeleri, partiyeye uyumlu hale gelmesi için? Ne zamana kadar? Şüphalı kadere; Diyalektik biliyoruz, bir nedim değişim vardır, birikimler vardır. Nicel birikimler gele gele «nodal» denen noktaya gelir. Yani bir nitelik değişimine dönüşecek, bir sırama yapacak noktaya gelir. İşte bireylerdeki uyumsuzluklar, ayak uyduramamaları böyle bir diyalektik düğümlenme noktasına gelinecektir. Yani artı daha bir adım uyuşamaz, ayak uyduramamık devam ettiği takdirde partiyeye yüz yüze gelecek ve parti birliğini bozacak hale gelinecektir kadar beklentiler. Ama o noktaya geldiği zaman artı beklemeye O noktaya geldiği zaman, ya o birey kendî durumunu nasıl istifa eder, veya parti o bireyi parti dışına atar. «Aman efendim parti işte saade edilmeyorsun filan... Bu demagogilere aldrımın. Bunlar demagogiden başka birşey değildir. Fikir ayrılığın adına, Parti içi demokrasi adına Partinin uyuşmasını, Parti yıkılıcılığın adına müsaade edilemez. Bireyin Partiyeye üye olup olmama özgürlüğü vardır. Hiç bir dayatma yoktur. Üye olduktan sonra istediği an Partiyi bırakma özgürlüğü vardır. Hiç bir dayatma, hiç bir ceza yoktur. Partinin içi tüzüğü, örgüt birimleri sınırları içinde fikirlerini söylemek, sonuna kadar savunmak, sonuna kadar tartışmak, eleştirilebilir, ama gerektiğinde de kolektif iradeyle parti üyesi birbirine karşı, bir

tanıyor. Müsâde edin de, üye tanınan bu kadar hak karşısında Partinin de belirli du- rumlar hasil olduğunda üyeyi partiden uzak- laştırmak hakkı olsun. Üye birey olarak Par- ti disiplinini bozacak, fikir ayrılığını Parti- nin birliğini getirecek, Parti yıkıcılığına va- racak noktaya girecek, her aklına geleni, her aklına geldiği yerde söyleyecek, her aklu- na geleni yazacak ve Parti hiç bir şey yap- mayacak. Ne o, fikir özgürlüğü imiş, ne o, Parti işi demokrasi imiş. Böyle fikir özgür- lüğü, böyle Parti işi demokrasi olmaz.

Neden baki kimseler Parti pratiğinde yo- ğur olup, yeniden kişisellik biçimlenip Parti ile üyemli hale gelemiyorlar? Tabii bunun en genel söyleneceği izahı «Burjuva ideolojik et- kilerinin hâlâ devam etmesi»dir. Her birim-izin kişiselliği sosyalist olmamızdan çok ö- nce daha ilk çocukluk yıllarından itibaren biçimleniyor ve katılıyor. Her birimiz sosyalist oldum artık dedimiz an, bütün bu burjuva, kapitalist ortamda oluşmuş, biçim- lenmiş olan kişiselliğimiz ayakta duruyor. Omsula birlikte Partiyi seçiyor. Ondan sonra, çıktıkten sonra da bu tür ideolo- jisinin bombardmanları, etkileri devam edi- yor. En geniş, en temel izah bu. Başka, da- ba bireysel izahları da var zannediyoruz. Bunlardan birisi de galiba şu, bilmiş şiz ne diyeceksiniz? Bazı kişiler kendi kişisel pro- blemelerini hareketle yaşıyorlar, hareketle aktarıyorlar. Tabiri mazar görürseniz, kendi hastalıklarını, kendi yetersizliklerini, kendi sorunlarını hareketin içine «tektar mazarı» götü- rüyorlar. Tabiri kusuyorlar. Kendileri belki, kendi yetersizliklerini, kusurlarını farkna- dandırıyor veya bilinç altından bilemem. Ama şöyle bir psikolojik kompansasyon, psiko- lojik telifi ve tatmin mekanizmasına gidil- yor. Yani şöyle: Ben tam bir bilimsel sos- yalistim, insanın gerçek anlamda değilim, tam bir Parti üyesinin olmama gibi olamıyorum, ama, canım bu Parti de hani öyle ahım şahım birşey değil. Bak bu Partinin de bu ka- dar kusurları, bu kadar yetersizlikleri, bu kadar eksikleri, bu kadar hataları var. Biz- raz da galiba böyle bir psikolojik telifi ve tatmin mekanizması işliyor. Her neyse, bun- lar oluyor.

Hiç bir Partili üye arkadaşımız kaybet- mek istemeyiz. Bunu çok samimi olarak söy- liyoruz. Naasü ister ki, yeni üye kazan- mak için kararlar alıyorsa, çözümlerine giriş- yoruz bu denli. Parti üyesi olsun bir insanı kaybetmek ister miyiz? İstemeyiz. Kaybedi- ldiği zaman kişi olarak üzülürüz. O ayrı konu. Ama hareketi düşünmek, Partiyi dü- şünmek zorundayız. Ve içimizden mutlak- laşık arkadaşlarımız uzaklaşsın veya biz uzak- laştırmak zorunda kalırsak, üzüldürüz. Bu- na kişi olarak ama, harekete inancımız, umu- dumuz hiç zedelemmez.

YENİ İNSANLAR KATILIR VE HAREKET KABARAN BİR DALGA GIBI HEDEFINE DOĞRU AKAR GİDER

«Sade bizim hareketi değil, dünyadaki bütün hareketlere baktığımız zaman o hare- ketçiler, o partilerin üye bileşiminde de- ğişiklikler olduğu görünür. Hiç bir hareket o partiyi, o hareketi almazdır. Derinleşen üye örgütlenmesi hepisi, eğer ömürleri veya edi- yorsa, sonra kadar, yani sosyalist iktidarı kurma noktasına gelinceye kadar hareket içinde kalmazlar. Zor iş işçi sınıfı partisi üyesi olmak. Yoruca iş, bedenen yoruca,

kafaca yoruca, yürek, duygular bakımından yoruca bir iş. Heyecan verici, onurlu bir iş ama, yoruca bir iş. Herkesin takati bir de- ğil. İnsanlar yorulurlar. Yorulurlar ve yo- lun kenarında kalırlar. Bunu normal karşı- lamak lazım. Önemli olan hareketle katılan- ların toplam sayısı artıyor mu? Önemli olan bu, bir kişi ile, 50 kişiyle, 100 kişiyle, 500 ki- şiyiyle, Kuruluş harekete katılanlar, giderek 5000, giderek 10.000, 100.000 oluyor mu? Önemli olan bu. Ama bu sayıları oluşturan kişiler aynı kişiler değildir. Bir kısmı gider yolun kenarında kalır. Onun yerine yolun iki kenarındaki alanlardan, kırlardan, tepe- lerden, köylerden, kentlerden yeni insanlar hareketle katılır. Ve hareket daha kalabalık, sayıca daha güçlü, büyüye büyüyeye daha heyecanlı, kabaran bir dalga gibi hedefine doğ- ru akar gider. Bizim hareketimiz de öyle olu- yor ve öyle olacak.

Ama sorunlarımız yok mu? Var elbet. Her zaman sorunlarımız olacak. Ancak ölü- rümler sorunları olmaz. Bütün yaşanan va- rlıklarını sorunları olur ve yaşam bir diz- den sorunlar arka arkaya çözüme sürdükçe inandırıcı bir açıdan da, Mesihur fiziki Ein- stein bir kitabında fizik için ve bütün bilim- ler için, tabii bilimler için, şöyle birşey söy- ler. Der ki, «Bilimle çözülen her sorun iki yeni sorun çıkarır ortaya». Her çözüm, iki yeni sorun ortaya çıkarır. Zannediyoruz ki Einstein'ın bilim için söylediği bu husus bü- tün canlı varlıklar için ve her halde işçi sü- rumünün bilimsel sosyalist hareketi için de doğru. Sorunların çoğalmasından bir anlam- da memnun da olmalyız, demek ki hareket bu kadar genişliyor, bu kadar kapsamlı olu- yor, bu kadar derinleşiyor ki sorunlar da ço- ğalıyor. Bütün mesele, öntümüzdeki görev, sorunları geçeri, gerekecek, yo veren, yolu açarak çözümlere kavuşturabilmektir.

Şimdi düşünelim, heri dediklerimiz de top- lanımda, arkadaşlarımız parti örgütleri- nin karşılaştığı problemlerine de değindi- rim. Onlardan birkaç üzerinde mümkün ol- duğu kadar kısa durmak istiyoruz.

YAYGIN ÖRGÜTENME İLE DERİNLEŞMENE ÖRNEK BİRİRİNİ DİŞAMAZ

Gaziantep'ten arkadaşımız, yaygın örgüt- lenmenin mahzurlarından, yaratdığı zorluk- larından bahsetti. Kendisinin söylediklerine katılmıyorum. Ve bildiğim kadarıyla da, kendi- lere Antiop'te bu yaygın örgütlenmenin ya- rattığı sıkıntılardan, yaratdığı sorunlardan çok karşı karşıya kaldılar. Konuların bütün söylediklerini, Yazın, bir yanlış sonuca gö- türmemesi için bazı noktaları dikkatimizi çekmek isterim. Yaygın örgütlenme ile der- inleşme örgütlenme birbirini dışlayan ö- rgütlenme biçimleri değildir. Hiç değilse iş- çisi sınıfı partilerinde birbirini dışlayan ö- rgütlenme biçimleri değildir. Biz baştan be- ri derinleşme örgütlenmeye çok önem ver- dik ve çok önem vermeye devam edem- yiz. Geçmiş dönemdeki Türkiye İşçi Parti- sinin eğilimi veya isterseniz hatası diyelim, derinleşme örgütlenmek gereğini, zorun- luluğunu duymaması olması ve böyle bir ö- rgütlenmeye gitmemesi olmalıdır. Derinleş- me örgütlenmeyi her zaman gündemimizin birinci maddesinde tutacağız. Ama bu de- mektir değildir ki, az sayıda insanın meydan- na gelen kadrolardan ibaret kalacağız. Ha- yır. Yaygın örgütlenmeye de önem vereceğiz.

1976 yılında teşkilatlama kampanyası ay- rıyorduz. Zaman yaygın örgütlenmeye önem verdiğimiz. Bu bu yaz da, adını koymadık teş- kilatlama kampanyası üyesi 76'da olduğu gibi ama, bu yaz da, şimdi şu içinde bulunduğumuz mevzisinde de yeni örgütler kur- mak için elimizden gelen çabayı sarfediyor- yuz ve yeni yeni iller ve ilçe örgütlerimiz kuruluyor. Kuruluş harekete katılanlar, Ta 77 ilde ve 67 ilin her ilçesinde kuruluncaya kadar devam edecek yaygın örgütlenme. Ancak bucaq teşkilatı kabul edilirse yasalar- da, o zaman 67 ilin bilmiş şu bucaq yüz il- cesinin her birinde her ocak ve bucağa ö- rgütlenmiş oluncaya kadar yaygın örgütlen- me devam edecek. Bunu da hatırlamamız ga- rmatıyalım. Yaygın örgütlenmeyi böyle sü- dürülebilirlik için, derinleşme örgütlenme- ni, Parti üyelerinin, kadrolarının eğitimine, ideolojik düzeylerinin yükselmesine, politik mücadeledeki yetkinliklerine önem vermeye, bunları sağlamaya da bütün gayretimizi ça- rışacağız, uğraşacağız. İkisini bir arada gö- türmek zorundayız. Dünkü konuşmamda da söylediğim gibi, Partinin nitel ağırlığı önde gelir. Nitel ağırlığı olmayan bir işçi sınıfı partisinin 10 binlerce, 100 binlerce milyon- larca üyesi de olsa bu nitel ağırlığı çok et- ken bir ağırlığa dönüşmez. Ülkemizin politik hayatında, bu böyle. Nitel ağırlık başta ge- lir. Ama nitel ağırlığın son kertesine kadar götürülebilmesi için özel ağırlığa da des- teklenmesi lâzım. Bir avuç, birkaç yüz, bir iki bin kadrodan teşekkül eden bir partinin, bir sayı partinin hele, toplum hayatında, politika hayatında çok fazla ağırlığı olmaz. Onun için bu ill örgütlenmeyi beraber gö- rüdeğiz. Yaygın örgütlenmeyi demin söy- lediğim gibi 67 ilde bütün ilçelerde, bütün ocak-bucaklarda örgütümüz oluncaya kadar devam ettireceğiz, ama bunu yaparken der- inleşme için de çalışacağız. Parasız ve zengin- ni sadece korumak değil, yükselmek için de- niplanda tutacak, bunu da beraber yürütece- ğiz.

Başka bir açıdan da nitelğin ve nicelli- ğin birbiriyile bağlantısı var. Eğer Partide nitelikli insanları, militan, yetenekli, beceri- likli, zekası üstün insanların yer almaması ve kadrolara gelmesinin istiyorsak, mutlak sure- tte nicelliğimizi arttırmamız lâzım. 100 ki- şi içinden üstün zekalı bir insan eklemeye- bilir, çok küçük bir sayı. Ama 10 bin kişi içinden, 100 bin kişi içinden belli adette üs- tün zekalı insan çıkmasını beklerizsin ve çı- kar. Çünkü zekanın nüfusta dağılımının na- sil olduğunu biliyoruz. Söyle bir eği biçim- lenmeye dağılım gösterir: Bir uça küçük sa- ya üstün zekalılar, karşı uça küçük sayı- da normal zekalıların, karşı uça küçük deni- len grup, ortada büyük topluluk «ki o bü- yük topluluğun da dağıtım üstün zekâ sa- nırından geri zekâ sanırında doğru uzanıyor». Belli sayıda üstün zekalı, üstün yetenekli in- sanları Partide bulabilmemiz, Partide onlar- ı kadrolara getirebilmemiz için muhakkak niceel olarak da bir çokluğu, bir sayıya sa- hip olmamız lâzım. Partiyi alırken, elbette ki, önümüzde rast geleli arkadaşlarımız sayılar- ı sayıp öne geçerek seçiyoruz. Başka bir de- ğer olarak, birçok arkadaşımızın belirttiği gibi, unutmamız lazım ki, bir insan gerek so- yalist kişiselliği partide için kavuşur, parti içinde bilinçlenir, Partinin içinde dört dö- rük bir bilimsel sosyalist insan bulacağı da Partiyi alacağız, bu olmaz. Bir seçim yap-

cağ, ama bu seçimi yaparken o arkadaşın- saz bilimsel sosyalist kişiselliği, yetkinliğin- ne Parti içinde kavuşacağını düşünceğiz ve ona bu şans tanıyacağız. Parti üyesi olarak, Partide çalışarak kendi kişiselliğini geliştirme, bilimsel sosyalizme yetkinliğe ulaşma şan- rını tanıyacağız. Hepsi bunu yapamayacak, bir kısmı geldiği gibi gidecek. Dedikğim gibi, buna bir üzüldürüz ama, bundan dolayı kay- gılanmaya, umutsuzluğa yer yoktur. Devamı- la olarak bir deçer tokuş, bir gelis gündü. Parti üye yapısında olacaktır. Belli ölçüde ama- dımsı düşecek, sınırlı oranlarda kalacağı sü- rece bunu normal karşılamamız gerek.

SENİDKALARDA, KİTLE ÖRGÜTLERİNDE, O ÖRGÜTLERİN, İŞLEVERİNİN YERINE GİTİRMESINE ÇALIŞIRKEN, GÜNCEL SÖMUT TALEPLERE TAKILIP KALMAYACAGIZ. ÖNEMLİ OLAN, KİTLELERE NE İSTEMESİ GEREKTIYOR ÖĞRETMETİR

Bir arkadaşımız, yazıştırdığı olarak, po- litik mücadelede gerçekleştiren söz etti. Ve Burs'a'dan bir somut örnek verdi, çok ilginç- ti. Çok iyi bir Partili, çok dürüst, çok namu- slusu bir arkadaşımız. Bir fabrikanın da- baştensicisi. Aتیolar baştensicilikten, Türkiye İşçi Partili olduğunu bildikleri hal- de işçiler gene seçiyorlar onu. Ama bu ar- kadamız, bu kadar değerli arkadaşımız, bu işçiler arasında, kendisine patrona rağ- men, sendikaya rağmen oy verip, kendisini temsilci seçen işçiler arasında bir tek üye Partiyi getiremiyor. Bu ne oluyor? Güncel pratik somut çözümlere sapanıp kalmak oluyor. Bu bir tek üyede örgütümüz du- rum daha geniş çapta da meydana gelebili- yor. Partiler olarak da biz o yanlış yapılabi- liriz. Çünkü diyorum ki kitlelerin somut ö- rneklerini, istemlerini, ihtiyaçlarını etmemiz ge- rek, onları gerçekleştirme çabamız ge- rekli diyorum. Gerekl muhakkak, bunu yap- mazaq muvaffak olamayız. Yine diyorum ki, kitle örgütleri kendi işlevlerini yerine en iyi

şekilde getirebilirler ve orada çalışan parti- lerinin görevi o kitle örgütünü, kendi kite- leri örgütü işlevlerini en iyi biçimde yerine ge- tirecek hale sokmakları, yerine getirmesine sağlamaktır. Doğru, bu da öyle. Ama işi bu- rada bırakarak işle o zaman hataya düze- ri, o zaman işle güncel ivedi olaylara is- temlere, özelemlere takılıp kalmas oluruz. Ta- kılıp kalmayız. Neden bir somut ivedi, güncel taleplerin, arzuların gerçekleştirilme- sine çalışacağız? Birkaç sebepten dolayı. Evvela elbette ki bu kapitalist düzümün geçeceği içinde dahi işçi ve emeçli kitlelerin olabil- diği kadar rahat yaşamını, olabildiği kadar taleplerinin yerine getirilmesini istiyor- yuz. Bilimsel sosyalist hareket fedakarlık, överi ister ama, bizler hani bir kıl kırka ve elde bir asa, kuru ekmeç suyla geçimne- yi hedeç alan rahipiler değiliz ve işçilerimiz, emeçkilerimizin böyle bir lokma ekmeç bir hırkayla yetinmesi görülmeye de değiliz. Çözümümüz sosyalist düzende gelecek ama, bu düzüm içinde dahi ne mümkün işçi emeçli kitlelerin yükünü hafifletmek için, daha iyi hayata kavuşmaları için ona yapmaç gö- revimizdir.

İkinci neden, eğer biz kitlelerin somut taleplerine kulak asmasak, somut ihtiyaçları- nı görmedikten gereksek, bunların karşı- lanması için çalmışcağm o kitlelere kardi- naliz kabul ettiremeyiz. Onlarla ilişki kura- mayız, kancalaşamayız. Ve bu nedenle so- yalist hareketi de yitiremeyiz. Ama amac- mız o kancalaşmayı kurup orada bırakmak değil. Güncel ivedi taleplerinin yerine geti- rilişi daha fazla ücret, daha fazla ücretli- ti, bilmem ne kadar prim, yök çocuklar için, aile için şu kadar ödenek filan öde- rek bunlara yetinmeyiz. Bunlarla yetinmek hata ederiz. Biz neden kitlelere kancala- şacak, onlarla elele tutuşmak istiyoruz? Onlar ellerinden tutup sosyalizme doğru gidecekler için, bu düzende kalmak için de- ğil.

Büyük kitlelerin sesine kulak veriz, kitlele- rin taleplerini, özelemlerini yerine getirmeye

çalışırız ama, kitlelerin bugünkü durumuna teslim olmamız; bugünkü durumuna hareke- ti teslim etmemiz. Bu olmaz. Bilimsel sosya- lizm teorisyende şöyle bir söz vardır, kitlele- rin güncel, somut taleplerini karşılamak ka- bul edildikten sonra denir ki: «Ama sorun kitlelerin ne istediklerinden daha fazla, ne istemeleri gerektiğinden öngretekler». Ne iste- dikleri değil, asıl önemli olan ne istemeleri gerektiğidir, onu öngretekler. Onlara kancala- ştıktan sonra, elele tutuştuktan sonra di- yeceğiz ki: «Yı, arkadaşım, bak biz de yar- dımcı oluyoruz, bu işleri otobüs getirmeyi, veya kanalizasyon yaptırılmaması veya aç- retli tabii gününün fazlalasmaşm veya köye yolu, şu v.b. getirtilmesini biz sağladık, biz yardımıcı olduk tamam, ama niye bunlarla yetinmeyeciniz? Neye geçekonda, oturduğun geçekonda sana tapu verdiler diye sevf- necesiniz, niye bunlarla yetinmeyeciniz? Senin, hakkın değil mi geçekonda değil, medeni konularda oturmak? Senin hakkın değil mi köyünde bir çesme sunma değil, evinde su- ya sahip olmak? Senin hakkın değil mi bil- yemem kaç köy ötesindeki okula çocukları göndermek değil, kendi köyünde okula sa- hip olmak değil, bu köyü düşecek. Onlara bu- günkü çerçeçe içinde ihtiyaçlarını karşı- lanmasıyla yetinmemelerini öngretekler. Ne- ler istemeleri gerektiğini öngretekler. Ve öngretekler ki esas, nail istemeleri gereken şey, bu adletsiz düzümün, bu sömürü düze- ninin değişmesidir, kapitalizmin sosyalize- me geçmek, sosyalizmi kurmaktır. Bunu gö- reteceğiz.

İŞTE BU ANALYIS VE BU BİLİNÇ İÇİNDE SİMDİ HER BİRİMİZ KENDİ YÖRE- MİZE, KENTİMİZE, KAŞABAMIZA, KÖY- MÜZE, MAHALLEMİZE DÖNECEK VE TÜRKİYE İŞÇİ SİNFINI HAREKETİNİ BİR- ZAR DAHA İLERİ BİR DEREJEDEN GÖTÜRMEK İÇİN BİZİN AZİMİZLE, BÜTÜN HEYECANIMIZLA, BÜTÜN İNANÇ VE UMUDUMUZLA ÇALIŞACAGIZ.

BÜYÜK SERMAYE VE ABD İÇİN DEMİREL HÂLÂ BİRİNCİ SEÇENEK

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanımız Behice BO- RAN, AP'nin Büyük Kongresi ve sonuçlarına ilişkin olarak aşağıdaki demeci vermiştir.

«Demirel'in ezici bir çoğunlukla AP Genel Başkanlığına seçilişi, bü- yük sermaye ile ABD emperyalizmi için AP'nin —ve Demirel'in— hâlâ birinci seçeneç olduğunu gösteriyor. Kongrede, uzayan grevlerin sınırlan- dırılmasından öyürlüğü ile kabul edili- şü bu birinci seçeneç olmanın bir be- kayıdır».

Demirel'in genel başkanlığına bir- lirlenmiş olan olgu oy kulisleri ve he- sapları değil. 1964'de Demirel'i para- tülük indirir gibi AP'nin başına konu- lan dıran güçler hesaplarına gelseydi- nün için de aynı şeyi yapılabilerdi.

Amerikan ve Türk büyük sermayesi kendisine ne denli uyus ve hizmet et- se de sosyal demokratların kuşula- nıyor. CHP, ABD ve Türk büyük bur- juvazisi tarafından yapılması gerek- li görülenleri daha bir süre yerine getirip Kıbrıs sorununu istenilen bi- çimde çözüme kavuşturduktan sonra yeni bir hükümet kurulması girişimi gelebilir. AP'den muhaliflerin kop- ması göre, AP, «çocuğu burriyetçi de- mokrasi» imgesini ve görünümünü ayakta tutmak ve legal baskı ve te- rörü sürdürmek, MHP ise sahte so- demagojisi ile kitleleri ayartıp çek- me ve yasa dışı terörlere onları yıldı- rmak ve sola ezme görevini yüklen- cekler ve yerine getireceklerdir.

«Burjuvazinin bu hesapların boşa çıkarcak güç, politik bilinci ve dö- ğüşkenliği günden güne yükselen kitlelerin örgütü birleşik gücüdür.

BİR ÜYE... BİN ÜYE... İLERİ ON BİNLERE, YÜZBİNLERE DOĞRU!

ULUSLARARASI DURUM:

Son II Temsilcileri Toplantımızdan bu yana bir kısım ülkelerde dünya güc dengelerinin bu veya bu ölçüde değiştiğini veya değişebileceğini gözlemledik. Bu değişiklikler bize yakın bölgelerde yer aldı. Bir dizi değişiklik Sovyetler Birliğinin güneyden çevreye, Türkiye'nin doğusundaki ülkelere bu gösterdi. Diğer önemli bir değişiklik de Türkiye'nin güneyindeki Orta Doğu bölgesinde uç verdi.

TÜRKİYE'NİN DOĞUSUNDAKİ ÜLKELERDE GELİŞMELER:

Sovyetler Birliğini güneyden çevreleyen ülkelerdeki değişiklik dizisi 1976'da Hindistan'da İndra Gandi'nin iktidardan düşürülmesiyle başlamıştı. ABD'den görece olarak daha bağımsız ve sosyalist dünya ile daha iyi ilişkiler yürüten Gandi gitmiş, yerini Batı yanlısı Desai hükümeti almıştı. Sonra sıra Pakistan'a geldi. Almanlardan atomik santral almakta ABD'nin İttirazına karşın Desai Ali Butto'yu askerler devirerek Butto'nunkinden de daha sağ bir rejim kurduklar. Pakistan'ın komünist Afganistan'da ise sola doğru bir rejim değişikliği oldu. Ordudan gelen bir darbe ile İlerici bir yönetime kurulu. Ama emperyalizm Afganistan'dan elini çekmiş değil, yönetime karşı bir komplö vaktinde bastırıldı. Emperyalizme işbirliği halinde olan Çin de bu ülkelerin Belucistan bölgesinde sıkırtımlara mesgul. Şimdi de İran kayıyor. Henüz ne yönde sonuçlanacağı belli değil. İlerici, sol güçlerle gerici mollarlar ve onların yönlendirdiği kitleler birlikte Şah rejimine karşı baş kaldırıyorlar. Bunlar, bilinçli ve örgütlü bir biçimde demokratik bir cepheye birleşmiş de değiller. Basında çıkan haberlere bakılırsa, mollarların başını çektiği hareket daha etkin görünüyor. Şah karşı direniş hareketlerini ABD'nin, CIA'nın sıkırttığı haberleri de çıktı basında. İlk bakışta, ABD'nin kendi sevdiği Şah'ına karşı ayaklanmalar sıkırtması çelişkil, olmayacak bir şey gibi görünürse de, aslında mümkündür. Şah rejiminin artık olduğu gibi devam edemeyeceğini ABD de anlamış olabilir. Afganistan'ın sola kayışı da onu uyarmış olabilir. Benzeri bir gelişmenin; demokratik ilerici bir gelişmenin şu veya bu biçimde İran'da yer almasından önce davranıp, Şah'ın demir öçe baskısını yumuşatmaya, bir takım biçimlerde demokrasi girişimlerinde bulunmaya zorlamak ve değişiklikleri sağ kazandı kontrolünde yaptırarak hesaplanabilir olabilir. Bir başka deyişle, Şah rejimini içinde tuturabilecek için biçimsel düzeyde kimi ödünler razı etmek. Şah da şimdiden bu tür ödünlere vermeye başlatıyor. Gelecek yaza genel seçimler var etmekte; resmi parti dışında partiler kurulmasını kabul etmiştir.

İran'daki ayaklanmalar ABD'nin tertibi de olsa, temelinde, Şah rejimi gibi despot, gerici bir yönetimin halkı ezerek yaşama, sürcip gitme olanaklarını yitirmiş olması gerçeği vardır. Mollarına başı çekmesi, halkın onları peşinden gider görünmesi de hareketin demokratik özünü güdendeki kaçırılmamalıdır. Aydınlatılıp örgütlenirilmesi,

Üye Kazanma Kampanyası'nın gündeminin ağırlığını oluşturduğu genişletilmiş 7. il temsilcileri toplantısı 7-8 Ekim günleri Ankara'da yapıldı. Bu toplantıda Genel Başkanımızın yaptığı açış konuşmasını bu sayfada sunuyoruz. Bu yazının bitiminde Genel Sekreterimiz'in konuşması, örgüt raporlarından sonra da yine Genel Başkanımız'ın kapanış konuşması yer alıyor

kimi demokratik ödünlere vermesini sağlamak durumu kontrol altına almak ve kurulumla istemektedir. Amerika'nın Nikaragua'ya ilişkin tutumu onun insan hakları, demokratik özgürlükleri konusunda ki ilgisizliğinden; zalim despotlardan, sömüricülerden yana, halk kitlelerini karşı politikasının yeni bir kamattışmasıdır.

ORTA DOĞU'DAKİ GELİŞMELER:

Türkiye'nin güneyindeki Orta Doğu bölgesinde yer alan değişiklik, tahmin edileceği üzere, ABD kuluvuluğu altında Mısır-İsrail yakınlaşması ve anlaşmasıdır. Sedat'ın

bereri Mısır'ın dümeni ABD'ye, Batı'ya doğru karmış, yakınlaşmıştır. Ama yine de Mısır-İsrail anlaşması bir sürüp olmuştur. Son gün kadar, görüşmelerde bir yakınlaşma olmayor, görüşmeler bir tıkanıklığa girdiği yolu haberler çıktığı için değil, veya hiç değışse, sadece bunun için değil. Sürpriz, Sedat'ın tuttuğu iddia edegeldiği mevzileri oniki günlük kısa bir pazarlıkta sonra tümüyle terk etmiş olmasındandır. Geçen yıl Kasım ayında İsrail'e gittiği zaman daha —ve ondan sonra defalarca— Sedat İsrail ile ikili barış yapmayacağına vurgulamış, İsrail'in 1967'de işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesi, Kudüs'ün İsrail tarafından oldu bittiye getirilen statüsünün değiştirilmesi, Filistin halkının kendü kaderini tayin ve bağımsız bir devlet kurma hakkının tanınması taleplerini tekrarlamıştı. Şimdi Sedat bütün bunlardan vazgeçmiş oluyor.

Camp David görüşmeleri sonucu üzerinde anlaşmaya varıldığı ilan edilen bütün hususlar daha önce İsrail tarafından yeni barış önerileri olarak İleri sürülmüş ve Sedat tarafından tereddütleri hemen reddedilmişti. İsrail'in Sina'dan çekilip orada Mısır emmenliğini tanınması, ama belirli «güvenlik bölgeleri»nde İsrail askeri güçleri bulunması; Gazze ve Batı Seria'ya beş yıllık geçici bir sürede verili Arap halkı özerklik tanınması, ama İsrail askeri gücünün bulunması İsrail'in İleri sürüldüğü, Mısır'ın reddettiği «barış önerileri»di. Mısır ile İkili barış ise İsrail'in baş istediğiydi.

Gazze ve Batı Seria'da İsrail yerleşim merkezleri beş yıllık sürenin sonunda Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkı, Golan Tepeleri ve 1967 sınırlarına dönülmeye işi bunlara dokunulmasını olmasın bunların gerçekte aslında kaldığı anlamına gelmez. Sedat üç ay gibi kısa bir sürede İsrail ile Barış Anlaşması yapmayı ve onu beklemeden de hemen İsrail ile diplomatik ilişki kurmayı kabul ettiğine göre bu çok önemli konularında direnmeyecek, İsrail'in önerilerini —belki küçük değişikliklerle— kabul edecektir. İsrail yetkilileri 1967 sınırlarına dönmeyecekleri, yerleşim merkezlerini ortadan kaldırmayacaklarını, Gazze ve Batı Seria'dan çıkarmayacaklarını tekrarlamaktadırlar. Filistinlilerin kısıtlı özerk yönetim ötesinde bir hak, bağımsız ulusal devlet kurma hakkı tanınmaması ise İsrail ile ABD'yi çoktan hemfikirlerdir. Bu konular' askıdaymış gibi bırakılması, bu, Arap devletlerinin de kamuoyunda ve de dünya ilerici, demokratik kamuoyunda daha fazla olumsuz tepki yaratmak, anlaşmanın şokunu yastıklamak içindir. Bu konularında İsrail ile ABD'nin dedikleri olacaktır. Sedat direnmemekle vazgeçmiş teslimiyet yolunu seçmiştir. Nitekim anlaşmadan sonra verdiği demeçte, Filistinliler için daha nerde yapabileceklerini inceleyeceğine söylediğini sonra, «Fakat evlatlarını ölüme göndermeyeceğim ve yerine getirmesi olanaksız vaatleri dikme atılmayacağına» dediği, «Sedat, anlaşma barış anlaşması yapılmadan önce İsrail ile sılıklı savaytan tek tarafı olarak vaz geçmiştir.

ENVER SEDAT İSRAİL'E NEDEN TESLİM OLDU?

Sedat neden böyle, adeta eli kolu bağlı teslim olmuştu İsrail'e? Burada, konuya ilişkin bundan önceki konuşma ve yazımların ışığında Sedat'ın bu noktayı bir daha tekrarlamaya gerekçeleri: Sedat ve Mısır yönetimi İsrail sorunundan, savaytlarından bıkmıştır. Buna bir sonucu bağlamak ve artık yalnızca Mısır'ın kendi sorunlarıyla uğraşmak istiyorlar. Arap milliyetçiliğinin yerini Mısır milliyetçiliği alıyor. Ayrıca Sedat, Nasır döneminin küçük burjuva devrimciğinden de sapsızdır. İçte burjuvaziye ödünler vermiş, dış politikada Batıya, özellikle ABD'ye yönelmiştir. İçte ekonomik ve politik sorunlar ağırlaşmıştır. Sedat anlaşmanın ilahtından hemen sonra ve ABD'den ayrılmadan önce Amerikan halkına ilgisinden dolayı teşekkür etmiş ve Carter'e «Hem sizin, hem Amerikan halkının desteğine ihtiyacımız var», demiştir. Bu «ihtiyaç» bent ekonomik yardim, hem politik destek konusundadır.

Yine işareti emittik ki, Mısır ve diğer Arap ülkelerinin çoğu Filistin Kurtuluş Hareketini ve Örgütünü içtenlikle, güçlü biçimde desteklemiyorlar. Geçmiş yıllarda Ördün'ün, Suriye'nin, Lübnan'ın sağcı güçlerin Filistinlilere yaptıkları kanlı saldırılar, hatırlatırlar. Arap ülkelerinin çoğu Filistin hareketinin devrimci, halkçı özünden ürkmektedirler. Bu da, İsrail ile barışa kavuşmak uğruna Filistinlilerin feda etmek işi kolaylaştırılmaktadır.

ABD'nin kuluvuluğundaki Mısır-İsrail yakınlaşması ve anlaşması Filistin Kurtuluş Örgütünü ve Orta Doğu'da barışa ilişkin Cenevre Konferansı devre dışı bırakmaktadır. Filistin Kurtuluş Örgütü anlaşmayı kabul etmedikleri ve mücadelede devam edeceklerini açıklamıştır. FKO içindeki kimi grupların yanlış oldukları türden terörist hareketlerle Filistin halkının ulusal kurtuluşu sağlanmaz, bağımsız devlet statüsüne ulaşmaz. FKO'nun bunu reddetmesi ve İsrail sınırları içinde Arap direniş hareketini güçlendirmeye hedef olması doğru bir seçimdir. İsrail'deki Arap halkı arasında bir ulusal kurtuluş hareketi örgütlenip geliştirilebilir sonuç alınabilir. FKO'nun, içinde üsümlen ulusal hareketi yönelebileceği bir anlayış parçasına sahip bulunmaması, kendi içinden bölünmüş, hatla çatışmalı olması hareketin gelişip güçlenmesini zorlaştırır.

Camp David anlaşmaları Arap devletlerinin de beklendikenden de daha güçlü bir tepki yaratmış görünüyör. ABD'nin anlaşmaları «yayılayacaklarından güvlenilirdiği ve bu güvnele hemedi Değişleri Bakanı Cyrus Vance'i gönderdiği Ördün ve Suudi Arabistan bile Mısır-İsrail arasındaki anlaşmalara karşı çıktılar; Vance acele yorulduğundan eli boş döndü. Sedat'a karşı durum almsı Red Cephesi'nin der devleti —Çezayir, Libya, Suriye ve Güney Yemen— yanı sıra Yunus ve Pas da olumsuz tepkilerini belirttiler.

Bu kadar iyi. Ama bundan sonra Arap devletleri ne yapacaklar? Mısır'ın nasl bası altına alılabilecekler, FKO'ya nasl yardım

edebilecekler? Veya bunu yapmak isteyecekler mi? Bize kuşkuğu görünüyor. Örneğin Ördün ile Suudi Arabistan, ABD'nin onların desteklerinden çok güvnenilirdiğini rahatsız olmuş üyabiller ve hemen İsrail'in yanında yer almış görünmek istemedikleri için Camp David anlaşmalarına karşı çıkmış olabilirler. Nitekim Ördün ile Suudi Arabistan Camp David anlaşmalarına karşı çıktıkları beraber, Şam'da toplanan Red Cephesi'ne katılmamışlar, onun kararlarını sert bulduklarını belirtmişlerdir. Suudi Arabistan Mısır-İsrail anlaşmalarına karşı çıkmakla içtenlikli ve kararlı ise, bunun Mısır üzerinde etkisi olabilir; İra ekonomik durumu bozuk olan Mısır Suudi Arabistan'dan önemli para yardımları görmekteydi. Ördün ise, Filistinlilerin sorununa tasarladıkları «çö-tüm» için İsrail ve ABD'ye gereklidir.

Çezayir, Libya, Suriye, Güney Yemen ve FKO'nun oluşturduğu cephenin ortak bir komutanlık altında güçlerini birleştirmeye Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ilişkileri geliştirme kararları doğru yönde almış kararlar. Arap devletleri Orta Doğu sorununun çözümünü ABD'nin eline bırakmamak, Cenevre Konferansı'nın toplanması için girişimlerde bulunmalılardır.

Dünya sosyalist sistemi ve dünya ilerici, demokratik güçleri Filistin halkının haklı taleplerinden ve mücadelesinden yanadırlar. Ama bu güçlerin destek ve yardımları, FKO ulusal kurtuluş mücadelesini yürütmekte birlik ve beceriklilik gösterdiği ölçüde yararlı olur ve Arap devletleri ne denli birlikli ve kararlı olurlarsa yardım ve desteğin o denli etkinliği artar. Orta Doğu'da İsrail'in saldurganlı ve genişlemesini getiren adil bir barışın elde edilmesine ve Filistin halkının ulusal devletine kavuşmasına dünya sosyalist ve ilerici güçleri ancak yardımçı olabilirler, bu sorunları FKO'nun ve Arap devletlerinin adına ve yerine çözemeyiz. İş öncelikle FKO'ye ve Arap devletlerine düşüyor.

MISIR-İSRAİL ARASINDA YAPILACAK BİR BARİŞ ANLAŞMASI ORTA DOĞU'DA BARİŞ SORUNUNU ÇÖZMEZ

Şu da unutulmamalıdır ki, Mısır-İsrail arasında yapılacak bir barış anlaşması Orta Doğu'da barış sorununu çözemeyeceği gibi, diğer Arap devletleri ve FKO bu barışa taraflı olsalar da kökten çözemeyecek. Çünkü İsrail'in derdi, şimdi göstermek istediği gibi, İsrail devletinin varlığını Arap devletleri ve FKO'ye hüküken tanıması, onların İsrail'i yoketme isteklerinden vazgeçmeleri ve barış içinde birarada yaşamak değildir. İsrail sürekli genişleme siyaseti gütmektedir ve bugüne kadar da buna devam karıştır. İsrail kendisini eski çağlarda İra kavminin oturduğu veya Tevrat'a adı geçen, tüm toprakların mirası ve gerçek sahibi olarak görmekte, «Büyük İsrail» peşinde koşmaktadır. Böylece genişleme siyaseti «Allah ile güvencili» biçimde ilahtan gelen İsrail bu soven ve saldırgan siyasetini güde bilemek için sırtını ABD'ye dayamakta ve onun Orta Doğu'daki çıkarlarına hizmet et-

emperyalizmin bu bölgede vurucu gücü rolünü oynamaktadır. İsrail ekonomik, teknolojik ve toplumsal gelişme üstünlüğünü koruduğu da Arap devletlerini savasta ve nebilme olanagını koruyacaktır. ABD ve İsrail karşısında Arap devletleri sosyalist dünya ile yakınlaşmak ve dayanışmak, kendi aralarında güçlerini birleştirmek ve toplumsal kalkınma açısından da İsrail ile arayı kapatmak ve onu geçmek durumundadırlar.

DOLAR BUNALIMI

Bu son aylarda kapitalist dünyada dikta- ti çeken bir olay da doların sürekli değer kaybedişidir. Doların değer kaybetmesi yeni değil, ama bu düşüş ABD'nin ortakları için tehlikeli saydıkları boyutlara erişiyor; ABD'ye ise yarıyor. Bu nedenle de, ABD kendi parasının değerini korumak için bir şey yapamazken İngiltere, Federal Almanya veya Japonya bankaları doların daha fazla düşmesini ölemek için zaman zaman para piyasasından yüzümlenarlara dolar satın alıyorlar. Oysa bu Avrupa ve Japon bankalarının esasen dolar stokları var.

ABD dolarını değerini düşürerek kendi ekonomisinin ve kapitalizmin genel bunalmışını faturasını Avrupalı ve Japon ortaklarına götüremiyor. Yaz ortalarında Bonn'da yapılan Zirve toplantısında Avrupalı devlet adamlarının İsrail üzerinde durdukları bir nokta Amerika'nın petrol tüketimini kısmasıydı. İlk bakışta ABD'nin kendi iç sorununu gibi görünün bu konu üzerinde yabancıların ısrarı garip görünebilir. Ama gerçek şöyle bir zincirleme dayanıyor: ABD'nin petrol tüketimi yıldıran yıla çok artıyor. Bu petrolün önemli bir kısmı dışarıdan ithal ediliyor, tüketim arttığında dörtlü petrol ithalatı da artıyor. ABD dış ticaret dengesi muazzam açık veriyor, 20-30 milyar dolar arası. Bu açığın bir önemli kalemi ise petrol ithalatı, ABD bu ticaret açığını kendi parasıyla, dolarla, ödemeler yaparak kapatıyor. Gerekli miktarda dolar bulmak için de yeni dolar basmaktan çekinmiyor. Dolar altın esasından çoktan ayırdığı için bu karşılıksız yeni kağıt paralar doların değerini düşürüyor. Doların değerinin düşmesiyle Avrupa ve Japon bankalarının dolar stokları ve dünya borsalarını, para piyasalarını dolardan sürekli dolamış haldeniki «euro-dolar» «petro-dolar»lar değer kaybediyor; ellerinde dolar bulunduranlar sürekli zarar ediyorlar. Federal Almanya'nın, Japonya'nın, İsviçre'nin ve daha başkalarının paraları dolar karşısında değer kazanıyor ve dünya pazarlarında bunların malları daha pahalıya, Amerikan malları ise daha ucuz satılabilir duruma geldiklerinden dış ticarete çok kollular birincilerin aleyhine, ABD'nin lehine dönüştürüyor. Üstelik ABD, sürekli değer kaybeden kağıt dolarla ticaret açığını kapatırken, bu kağıt paralar karşılığında mütefekkirlere gerçek değer taşıyan mallar satın almış oluyor. Üstelik de, bu değer yitiren dolar karşılığı ABD'ye mal veren ülkeler doların değerini koruyabilmek için piyasalardan dolar toplayıp almak durumunda kalıyorlar.

ABD bunu nasıl yapıyor, değerleri bu- na nasıl yoruyor ediyorlar? ABD her şey kar- şı ekonomisinin değerlerindeki çok istin olmasına askeri gücüne ve mütefekkirlere kendisinden kopamayacaklarına güveniyor. Avrupalı ve Japon mütefekkiler de ne ekono- mik, ne askeri açıdan ABD'den kopmayı, kendi başlarına buyruk olmayı göze al- mıyor. Kapitalizm, aynı ayrı kapitalist ülke- rin bir toplama değil. Kapitalizm bir dü- şya sistemi, gücünün odak noktası da ABD, Sistemin sürmesi öncelikle ABD'ye bağlıdır. Bununla beraber gelişme ve çatışma kapita- lizminin doğası olduğundan, dünya kapitalist sistemini oluşturan ülkeler arasında keskin çelişkiler ve sürüşmeler gelişerek sürmek- tedir.

KAPİTALİZMİN YAPISAL BUNALIMI:

Dünya kapitalist sistemini asıl, geçen manasilerinde pek yeralmayan bir kurt için- den kemiriyor ve bu sistem için tehlike çan- larını çalıyor. Gerek Batı Avrupa, gerekse ABD demir çelik sanayi özel bir kriz için- de. Bu ülkelerin demir çelik sanayi tekno- lojisi eskimiş; fabrikaları yeni teknolojiye uygun makinelerle donatmak için gerekli öl- çüde yatırım yapıyorlar. Bu durumda eskim- işi teknoloji ile üretilen Batı Avrupa ve ABD demir çelik mamulleri daha ileri teko- loji kullanılan Doğu Avrupa sosyalist ülke- lerinin ve Japonya'nın demir çelik mamul- lerine rekabet edemiyor. Önemler arıyor, alıyorlar. Ama alınması gereken belirleyici önlem demir-çelik sanayinin makina donanı- mını yenilemek. O yapılamıyor. Kullanılan teknolojinin eskimişliği en eski kapitalist öl- ke olan İngiltere sanayinin hastalığı iken şimdi bu hastalık Batı Avrupada kapitaliz- min kalesi Federal Almanya ve ABD'de ken- dini gösteriyor. Sanayi yapısının, dolayısı- la ekonominin, temel direği demir-çelik sa- nayinin bu durumu kapitalizmin bunalmışını derinleşmesini, belki de sonun başlangıç- ını belirlerinden başka bir şey değildir.

Bunalmı derinleşen çöküş belirtleri gü- çlenen, emperyalizmin ilerlemiş aşamaların- da dünya kapitalizmi saldırganlığından, savaş kıskırtıcılığından bir şey kaybetmiş değil. Tersine sorunlarının çözümünü, varlığını devam ettirmiş ve savaş kıskırtıcı- lığında ve savaş hazırlıklarında görüyor. Sil- lah ve savaş araç ve gereçleri ticaretinden milyarlara dolar kazanmanın yanı sıra, asıl önemli sonuç gelişmiş kapitalist ülkelerin ekonomilerinin militarize olmuş olmalarıdır. Savaş sanayileri kompleksli bu ekonomilerin, özellikle ABD ekonomisinin, bel kemiği gi- çildir. Ayrıca emperyalist-kapitalist ülkeler barışın ve barış içinde geçen zamanın sosy- alist yararına işlediklerinin farkındadırlar. Bu nedenlerle, emperyalist kampın başını çeken ABD ve Avrupalı ortakları hem yerel sa- vasları körüklemek, askeri müdahalelere de bulunmaktan çekinmemekte, hem de Sovyet Birliği ve diğer sosyalist ülkelere işlevlerinde Helsinki anlaşmasıyla belege- lenen yurumsama —detant— siyasetine balta- lamaya ve soğuk savaş dönemini hortlat- maya çalışmaktadırlar. ABD yıllardan beri geliştirmiş olduğu nötron bombasının üre- ti-

mine başlamak niyetinden vazgeçmiş de- ğir ve bunu bir tehdit, bir şantaj aracı ola- rak kullanmaktadırlar. İnsan hakları savun- cusu rolüne girip sosyalist ülkeleri ve dolay- ısıyla sosyalist toplumu sistemini köleleme, kitlelerin gözünden düşürmek çabalarını ar- tırmaktadırlar. Kendi toplumunda irki ayırımı, irki baskı ve aşağılamaları sürdürün, sosyal sınıf farklılıklarını kutuplaşmış olan ve dünyada da gerici/lik, tutuculuğu, baskı- cı, despot yönetimleri desteklemekle, askeri müdahalelere bulunmakla nam almış Amerika, insan haklarından söz edebilecek durumda değildir.

ÇİNİN DIŞ POLİTİKASI:

Dünyada ilerici, demokratik, sosyalist bar- ışıçı güçlerle sömürücü, gerici, baskıcı, sa- vas kıskırtıcısı güçlerin böylece saflaşmış bir durumda, marksizm-leninizmin günümüzde- ki temsilcisi olma iddiasındaki Çin dünya so- yyalist sistemini yanında değil, savaş kıskır- tıcı emperyalist ülkeler yanında yer almak- tadır. Emperyalizm safında bu yeralma ve o kampa ilkikleri sıklaştırma hali her ge- çen gün daha da açık seçikliğe kavuşmak- tadır.

Geçen aylarda Çin'in dış dünyaya açılma siyasetine yeni gelişmeler olmuştur. Bu açılma, Çin'in son yıllarda kabul etmiş ve uygulaymaya koymuş olduğu politik çizginin ıtrandırılması basamaklarından başka bir şey değildir. Bu konuşmaların kapsadığı ay- larla bunların ilk belirtisi Çin-Japon anlaş- maları olmuştur. Bilindiği üzere devrimden önce Çin, Japon emperyalizminin nüfuz, ge- nileşme alanı olmuştur. İç pazarı dar ve sanayi için dış ticarete —hammadde ve pet- rol ihtaline ve mamül mal ihracına— bağı- lı kapitalist ülkelerden daha fazla bağı olan Japonya için Çin geniş bir pazar ve değerli maddeler —örneğin petrol— kaynağıdır. Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerin topluluğu ile işbirliği edip bitileşen sosyalizm yo- lunda ilerlevecak yerde, ABD ve emperyalist dünya ile ilişkileri geliştirip bitinleşmeyi yeşleyen Çin de Japon teknolojisinden ve sermayesinden yararlanacaktır. Japonya ile Çin elbirliği ile güneydoğu Asya'da hepe- monya kurmak pesindedirler. Bu girişimle- rinde ABD'nin onayına sahip olduklarından kuskulu yoktur.

Çin'in dış politikadaki açılışının ikinci ba- samakı Çin lideri Hua Kuo Feng'in Roma- nya ve Yugoslavya'ya yaptığı ziyaretler. Zira- tetin bu iki ülkeye oluşu dikkat çekicidir. Yugoslavya'nın bir ölçüde de Romanya'nın diğer sosyalist ülkelerin dış politika çizgi- sinden farklı, burjuva basının «bahimsiz» diye nitelendirdiği bir ülke izledikleri bilin- mektedir. Bu nokta dikkate alınınca, Hua Kuo Feng'in bu ayrıntı daha da genişlet- mek, bu ülkelerde ve dolayısıyla Balkanlar' da, tutunacak bir köprübaş elde edilebilecek hesabıyla bu ziyareti yapmış olduğunu tah- min etmek zor değildir. Rejim farkına, po- litika farkına karşın devletler arasında iliş- kiler sürebilir, belli ölçülerde geliştirilebilir, ama dünya işçi sınıfı hareketinden ayrılmış ve sosyalist ülkeler birliğini bozmuş, dünya işçi sınıfı hareketini ve sosyalist sistemi baş-

dışlanan ilan etmiş bir ülke söz konusu ol-duğunda çok dikkatli davranmak, ne sosy- alist ülkeler arasında, ne Balkanlar bölge- sinden Çin oyunlarını müsaade etmemek ge- rekir.

Iran halkının Şah'ın demir öksesiye kar- şı çıktığı, Şah'ın da kanlı baskıyı halkı acımasızca ezdiği bir sırada Çin liderinin Şah'ı ziyaret etmesi, Çin'in ezilen halklara karşı, gerici gaddar yönetimlerden yana olan siyasetine yeni bir belirtisidir.

TÜRKİYE'NİN DIŞ İLİŞKİLERİ:

Türkiye'nin dış dünya ile ilişkileri, dış po- litikası söz konusu olduğunda ilk akla ge- ren ambargo konusudur. Aylardır kalktı, kalkıyor diye söz edildikten sonra nihayet ön gün önce Carter'in beğeni imzalamasıyla kalktı. Kalkınca da şartlı mal kalktı, şartsız mal tartışması yapıldı. Başbakan «şartsız kalktı» kesin hükümleri verdikten sonra hemen ardından, Carter'in iki ayda bir Kongreye «görüş bildirme zorunluluğunun» konmuş ve «Türk-Amerikan ilişkileri ile Kıbrıs sorunu arasında bağlantı kurulmuş» olmasının bazı sakinclerle yaratılabileceğini söylemiştir; «kuşku ve kaygıların» belirtmiş- tir. Ama Başbakan göre «Bu ambargodan ayrı bir sorundur.»

Ayrı değildir, Başbakan değindiği iki nokta ambargonun kaldırılmasının bağlan- dığı şartlardır. Ambargonun şartsız kalktığı iddia eden bir gazete yazarı, Kongreye gart ABD başkanı konmuştu, Türkiye'ye diğer diye iş içinde ayrılmaya çalışıyor. Bu gültüncür. Neden ABD Başkanı Carter'den iki ay gibi kısa sürelerle rapor isteniyor? Türkiye'nin şartları uyumadığını sür- çekli denetim altında tutulabilmesi ve askeri yardım, kredi ve satışların yapılması için ABD başkanı, Türkiye ile tam askeri iş- birliğinin Amerikan ve NATO çıkarlarına yararlı görülmesi vardığı ve/veya Türki- ye'nin Kıbrıs konusunda dış politikasını ve davranışlarını beğenmediği, onaylanmadığı takdirde, ambargo yeniden işlemeye konula- bilecektir. Dahası da var. ABD Başkanı bu iki aylık raporlarda «görüş» bildiremeyecek, «kamtı» getirecektir. Kongre, Başbakan ver- diği yıllık raporu «kanıtlayıcı», «beğenile- yici» bulmayabilir ve Başkamtı olumlu rapo- runa karşın ambargoyu yeniden koyabilir.

Kanıtlayıcı, asıl üzerinde durulması gere- ken, önemli olan nokta ambargonun şartlı mal, şartsız mal kalktığı hususu değildir. Söz konusu edilen noktalara ister «artık, ister «sakınca» denilsin, açık ve kesin olan, ABD'nin Türk-Amerikan ilişkilerini ve Türki- ye'nin dış politikasını denetleyeceğine, mü- dahale edeceğine, Akdeniz'de kendi ve NATO çıkarları açısından «nüfuzunu» kullanabile- ceğini resmî bir belgeye bağlanmış resmîyet ahenyet kazanmış olmalarıdır, ABD artık gizli kapaklı olarak, maskeleyerek çıkararak değil, Kongreye geçirilmiş bir kanunun hü- kümlerine dayanarak Türkiye'nin dış ilişki- lerini ve politikasını kontrol edebilecektir, buna müdahale ve baskı yapabilecektir. Ame- rikan kontrol, nüfuz ve baskısına meşruyet kazandırmıştır.

Ambargonun kaldırılmasından sonraki gelişmeler ne olacaktır? Birinci gelen, ve şim- dinden tartışılan konu Amerikan üslerini akıbetidir. Denildi ki, ambargonun konulması üslerin kapatılmasıyla bu üslerin hukuki dayanağı kalmadı, Kapatıma, bu üslere iliş- kin ilk çerçeve anlaşılması da, Savunma ve İşbirliği anlaşması da ortadan kaldırıldı ve ABD'den bu sanayii ürünlerin başka öl- kelere ihracına yardımı olmasa isteneceği biçimde somutlandırılmaktadır.

Eğer düşünlün, yapılması istenen bu ise, «milli savunma kavramı» geliştirilmesi, NATO stratejisi dışında Türkiye'nin kendi ulusal savunma ihtiyaçlarına cevap verecek bir ulusal politika ve strateji oluşturulması, Türkiye'nin dış kaynaklara bağı kalmama- sı gibi savlar güzel sözler olmaktadır öyeye gitmiyor demektir, ABD ile veya Avrupalı NATO mütefekkileriyle ortaklaşa savunma sanayii kurmak ve onlardan bu sanayii ürün- lerinin ihracında yardımcı olmaları iste- meklere daha da bağımlı hale gelmekten başka bir şey değildir.

ABD İLE İKİLİ ANLAŞMALAR MECLİSLERDEN GEÇİRİLMESİ, ONAYLANMAMIŞTIR

1950'lerden bu yana üslere ve diğer askeri konularla ilişkin olarak ABD ile ikili anlaşmalar Millî Meclis'ten geçirilmemiş- tir. Bunlar, Meclis'e kabul edilmiş bir and- laşmanın —NATO Anlaşması— uygulan- masına ilişkin ikincil anlaşmalar sayılırak ve NATO anlaşmasının 3. maddesine sığ- dırarak Meclis'e getirilmemiş, onaylanma- mıştır. Oysa ikili anlaşmalar uygulamaya ilişkin teknik anlaşmalar olmuştur, de- ğildir. Doğrudan doğruya Türkiye'nin hüküm- ranlık —egemenlik— haklarını, kanunların işlendiğini anlaşılmamıştır. ABD'ye Türkiye'ye arazi verilmek ve buralarda kurulmuş üs- lerin Amerikanın yönetiminde bulunması değil Anayasaya, çağın kanunu hükümlerini bile ihlal eden durumlara yaratmıştır.

Vaktiyle Demirel'in «bu yazı, tesis var, iddiasına uygun biçimde Başbakan Ecevit'in ortak tesislerden söz etmesini ve «görüşme- ri sonuçlanıncaya kadar bu tesislerin nasit deşerlendirileceğine ilişkin geçici düzenleme, önümüzdeki hafta başında Millî Güvenlik Kurulu'nda görüşüldükten sonra hükümet- ce kararlaştırılacaktır» yolu tutmuş, en hafif bir deyimle, konuyu hafife almıştır. Üs- ler konusu, Millî Güvenlik Kurulu'nun görüş- rüldüğü hükümetçe karara bağlanacak bir konu değildir.

Ambargonun kaldırılmasından ve Amerikan askeri yardım, kredi ve satışlarının başlan- masından sonra Türkiye'nin yine silahlı askeri araç gereci bakımından bir tek dış kaynağına bağlanmasında olacaktır. Böyle bir bağ- lanmadan, onun doğrudan doğruya sakinclerden işin Başbakan kendisi sıkıyönetçiydi ve bir «milli savunma kavramından söz ediyordu. Şimdi de ambargonun kalkması «birinci Türk savunma yapımı öncelikle kendi ulusal ola- naksızlığına dayandırma yolundaki kararlı- lığımızı ve çabalarımızı gevşetmeyecek, ak- satmayacaktır» demektir. Bunun nasıl ola- cağına dair de şu ipucunu vermektedir: ABD

ile «işliklerimizin yalnız savunma yapımızca değil, ekonomimize güç katacak bir biçim almamasına önem verilecektir». Ve Başbakan eklemiştir: «Hükümetimiz, savunma güc- üyle ekonomik gücün birbirinden ayrılmayacağına bilinci içinde davranmaktadır ve davranacaktır.»

Başbakan savunma ile ekonomi arasın- daki bağlantıya ilişkin bu sözleri, savunma sanayinin ABD ile ortaklaşa kurulacağı ve ABD'den bu sanayii ürünlerin başka öl- kelere ihracına yardımcı olmasa isteneceği biçimde somutlandırılmaktadır.

Eğer düşünlün, yapılması istenen bu ise, «milli savunma kavramı» geliştirilmesi, NATO stratejisi dışında Türkiye'nin kendi ulusal savunma ihtiyaçlarına cevap verecek bir ulusal politika ve strateji oluşturulması, Türkiye'nin dış kaynaklara bağı kalmama- sı gibi savlar güzel sözler olmaktadır öyeye gitmiyor demektir, ABD ile veya Avrupalı NATO mütefekkileriyle ortaklaşa savunma sanayii kurmak ve onlardan bu sanayii ürün- lerinin ihracında yardımcı olmaları iste- meklere daha da bağımlı hale gelmekten başka bir şey değildir.

HÜKÜMET ÜSLER SORUNUNUN ÖZÜNE DOKUNMADAN BIÇIMSIZ DEĞİŞİKLİKLERLE YETİNİYOR

Üsler karşılığı kira isteme konusunda hükümetin aldığı söylenen tavır, sorunların içinde bir değişiklik yapılmadan biçimsiz de- ğişikliklerle yetinmek politikasının açık biçimde ortaya koyuyor. Yüksek tirajlı, ha- ber kaynaklarına yakın bir gazeteye göre «Başbakan Ecevit'in üsler için ayrıncı para istemini (bir çeşit toprak kiralama ve bu kirayla yabancı bir ölkeye o topraklarda istediği biçimde yetinmek politikasının sağlan- mış olduğu esbiden) onaylamasından dolay- ısıyla Türkiye istediği artıran askeri yardım fas- lından gösterilmesini öngörüyor» mu. Yani, üsler karşılığı para alınacak ve artırırlarak alınacak ama, kira gibi görünüşünde, sil- havına ve işbirliği anlaşması hükümleri altın- da değil, askeri yardım faslından alın- cak! Böyle biçimsiz bir önleme Türkiye pa- ra karşılığı bir yabancı devlete toprak ki- ralamaya ve toprakların yetinimini o yaba- cı devlete devretme görünümünden kurtu- lacak. Ama sadece görünümünden. İşin zi- zine karşı değil hükümet, O kadar değil ki hem Savunma ve İşbirliği Anlaşmasında ka- bul edilen yıla 250 milyon, 4 yılda 1 milyar dolar tutarındaki miktarın artırılması, hem de doların sürekli değer kaybetmesi ne- deniyle bu miktardan her yıl yeniden görü- şülüp saptanması istiyor.

Üsler konusunda hükümet başka bakımlardan da tutarsızlık ve çelişki içindeydi. Üslerin tesislerinin kimi hedef aldığı ve neyi amaçladığı, biliniyor. Esas hedef Sovyetler Birliği olmakla beraber indese tesisleri ve askeri üsler tüm Doğu Akdeniz ve Orta Do- ğu bölgesini kontrol ve silah tehdidi altın- da tutmaktadırlar. Ve bir 3. Dünya savası pat- lak verdiğinde bu üs ve tesisler yüzünden öncelikle Türkiye ve dolayısıyla bütün böl- ge kendili savaşı alanı içinde bulacaktır. Bölgedeki savaş ve çatışmalarda ise bu üs-

dir. Sol kurulu düzenin borukluğunun, adaletliliğinin nelerdeni sergilemekte, kitlelerin hak ve özgürlüklerini savunmakta, istek ve özenlerini dile getirmektedir; kitleler sola yönelmektedir. Bu duruma son verilmez; burjuvazi ve emperyalizmin kararı budur. Tam boyu açık faşizm veya cunta yönetimi yerine, veya önden önde, terörist hareketleri sola sağa kırtırmak deneyi yapılmaktadır.

Sağın bu amaçla örgütlenildiği 1970'lerden önce başlamış, 70'li yıllarda geliştirilmiş, son Milyetçi Cephe döneminde doruk noktasına çıkarılmıştır. Solcu-sağcı örgütleniciler çatışması görünümü çoktan kalkmıştır. O görünümün varken de gerek durum öğrenici çatışmanın çok ötesindedir. Şimdi ise bu işi taşıyıp batırmak için bir araya dönmüşlerdir. Sağın hem devlet örgütlenicisi içinde, hem dışında örgütlenmiştir. Bu açık faşist bir örgütlenmedir. Devlet örgütü içindeki açıkta faşist yularlara bunlar dışındaki ögeler, gruplar arasıda çekişme, hatta mücadele vardır. Milyetçi Cephenin İktidardarı düşmesiyle bu faşist yularlar ve ögeler İktidarda olmanın sağladığı olanaklarla elde ettikleri güç ve imtiyazlı durumlarını yürütmeye yüz tutmuşlardır. Bunu büsbütün yürütmeye mücadelesini vermektedirler. Yitirmemek için de, ülkeyi tam boyu açık faşizme götürececek, süfürükten de demokrat, İlerici, sol, sosyalist, devrimci kim varsa kıracağı bir operasyona yürütmeye çalışsındadırlar.

Devlet örgütü dışında da faşistler güçlü bir biçimde örgütlenmişlerdir. Büyük bir sahteçliklikle kullandıkları sol sloganlarla, bu kapitalizme karşı çıkma iddiasıyla, obla, mantığı değil, heyecanları, içgüdüleri kamçılayan irken, soven milyetçi ideolojilerle; iş bulma, para verme gibi çıkar sağlama-larıyla bilinc düzeye düşmüş gençlik ve halk arasında belli bir kitle tabanı da elde etmişlerdir. Küçük kentlerde ve büyük kentlerin özellikle kenar mahallelerinde «yeni halk» çekip belli semtleri kendii bölgeleri ilan etmekte, sözüni etkiledi yöntemlerle süre bakanın bir kısmını kazanmakta, bölünmüş kaba kuvvet ve silah gücüne baskı ve kontrol altında tutmaktadır. Bu hat çekilmiş semtler kentlerin diğer yörelerinde operasyonları için bir üs görevi görmektedirler.

FAŞİZMİN DOĞU VE GÜNEYDOĞUDAKİ HESAPLARI

Ayrıca, Doğu illerinin bazıları faşist açık ve gizli örgütlerini özellikle yuvalandığı bu işleri olduğu ileri haline getirtilmişlerdir. Bu iller Güney Doğu bölgesini kuşatmaktadır. Ayrılmadıkları işbirlikçileri ve girişimleri için adeta özel olarak görevlendirilmişlerdir. Buralandan bölgedeki diğer illere «takviyeler», «bindirilmiş kotalar» gönderilmektedir. Malatya, K. Maras, Sivas, Elazığ bu çeşit illerindedir. Buralandan ayrılmadıkları başlatılacak sonra bu çeşit olaylar bir çayır yangını gibi diğer illeri sarıp genişletileceklerdir. Bu kapsamda Doğu ve Güney Doğu'daki tüm demokrat, İlerici, sol gücüler demokratik toplumsal mücadele kırılıp bastırılacak ve giderek tüm ülkeyi kapsayan bir faşist cunta yönetimine, en azından bölge bölge sıkıyönetimlere gidecektir. Plan burdur. Malatya'da, Elazığ'da Sivas'ta ve daha başka yerlerde bu doğrultuda yapılan giri-

şimler bu sonucu vermiştir. Ama denemeler sürmektedir.

MHP, parti yapısı ve yan kuruluşlarıyla faşist yanlı gücülerin bu örgütleniş ve eylemleri içindedir, ta boğazına kadar. MHP üç yıl iktidarı paylaşmanın olanaklarını sonuna kadar kullanarak devlet örgütü için de ve dışında kendisini güçlendirmiştir. MHP'nin ne denli teröristlerin terörün için de olduğunu belli ve kanıtları her geçen gün halkın salıkına ortaya dökmektedir. MHP'nin ve yan kuruluşları derneklerin iktidara girmek için yasal dayanak ve nedenler fazlasıyla vardır. Geçirtilmiş olan bu işlem daha da geçirtilmeden bir an önce yapılmalıdır.

Bununla beraber ülkede estirilen terör havası ve girişilen operasyonlar MHP'nin parti aşmaktadır. Yerli ve yabancı «örtülü örgütler»ün marifetleri bilinmektedir. Yerli örgütlerini açık açık söylerler, yazılır, tartışılır olmuştur. Yabancı örgütlerini ise dünya ve Türkiye pratiğinden bilinmektedir. Türkiye büyük burjuvazi ve Amerikan emperyalizmi, poliyaklaşma, askerleri, bürokratlara ve ajanlarıyla birlikte Türkiye'nin üzerine bir demir kapak kapamakta işleri engellemektedir.

Türkiye'nin doğusunda bu anlatılmaklardan başka, ama birbiriyle ilişkili, olaylar da geçmektedir. Geçtiğimiz Temmuz ayında Hakkari'de bir egemen devletin sınırları içinde yer almış düşünümeyecek olaylar olmuştur. Irak'ın bir bölgesinden diğer bölgesine Türkiye içinden geçen yaklaşık yedi yüz kişilik bir kafile Türkiye'de oturan kimi asiyet veya gruplar tarafından saldırıya uğrayarak büyük kısmıyla öldürülmüştür. Hükümet ve devlet kuvvetleri bu çatışmaya ve katliama, önlemek üzere müdahale etmiş, seyirci kalmıştır. Şimdi ise katliamları kurtulubilen İki kişinin bölgedeki asiyetler elinde estirilen katliamları İddia edilmektedir. Bunun ise bu durum da ne uluslararası hukuka, ne Türkiye'nin kendi yasalarına uygun değildir. Özel kişiler, asiyetler hiç kimseyi esir alma, özgürlüğünden yoksun tutma hakkına ve yetkisine sahip değildir. Söz konusu kişiler onlara düşman asiyetlerin elinde bırakmak hukuka, yasalara, insan haklarına aykırı olmanın yanı sıra, insanlık dışı bir tutumdur da.

Hükümet bugüne kadar bu konuda bir açıklama yapmadı. Bu açıklamayı ve tutarsızların serbest bırakılmasının sağlanmasını talep ediyoruz.

Bu konuda Hükümete ilişkin olarak söylenecek bir söz daha var. Hükümet söz konusu olaydaki tutumuyla Türkiye'ye sınır komşusu bir ülkede yer alan ve doğal olarak Türkiye içine de yansıyan bir halk hareketinde ayyaşın ve cıtsan tarafları arasında, taraf tutmuş olmaktadır, gerillerin safında. Ne yarım yüzyıldan fazla bir zaman önce Kurtuluş Savaşı vermiş olan Türkiye'ye, ne de «demokratik sol» İddiasında ki bir hareketine bu taraf tutuşu yakışmaz. Örneğin Doğanın çok hassas bir noktasında bulunan bu bölgede halkın demokratik istem ve özenlerini kendi çıkarı hesapları uğruna sömürmeye kalkın emperyalizmin, hastakıcı yönetiminin ve feodal artıkların oyunlarına katılmamak veya düşmeme gerek.

Demebilir ki, Türkiye'yi içinde bozalardaki ekonomik, politik, sosyal darboğazlardan kurtaracak bir çare, bir yol yok mudur? Var

elbet. Ama bu, kısa sürede yağan kış çeker gibi sorunları çözecek bir hazir reçete değildir. Temel toplumsal sorunların hiç bir zaman böyle reçeteleri yoktur. Daha uzun vadeli açıdan bakıp, daha uzun vadeli hesaplar yapmak ve uzun vadede sonuç alabilmek için de her gün görüşmeleri gereken işi görmek; işe asla kalkışmak gerekir.

Bu hükümetin köklü tedbirler alarak durumu köklü biçimde değiştirmesi, iyileştirilmesi beklenmez. Her zaman belirtilmiş gibi, sorunların, toplumsal rahatsızlıkların nedenleri yapsalardır, bu sorunlar ve rahatsızlıklar emperyalizme bağımlı geri Türkiye ve kapitalizminin acı meyveleridir. CHP'nin «düzendeki» dediği ise, bu varolan düzende içinde, onun temel çerçevesini aşmamak üzere yapılacak ayrıntılarda bir takım değişikliklerdir.

Ama böyle de olsa bu düzende ulusal bağımsızlık ve halk kitlelerinin çıkar ve yararlarının yana yapmayı vadettilerleri CHP hükümeti yapmalıdır. Sorunları köklüden çözmeye de, ulusal bağımsızlık ve halkın çıkar ve yararları yönünde atılacak her adım ve bilimsel sosyalistler önemser ve destekler. «Kapitalizmden sosyalizme geçiş örgütlenmede» ne yapışa nafildir, bizi hiç ilgilendirmez» gibi bir tavır asla bizim tavırımız değildir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi hem güncel ivedi sorunlara ilişkin çözümleri için mücadele eder, hem de bu güncel hedeflere yönelik mücadelesiyi bütünüyle için uzun soluklu mücadelesiyi bütünüyleştir.

UMUT TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNDEDİR

Umur, işçi sınıfımızın politik hareketindedir, partisinde. Umur, işçi sınıfımızın başta yoksul köylü olmak üzere diğer kol ve kafa emekçisi kitlelerle ittifak kurup pekiştirmesindedir. Umur, işçi sınıfı partisinin öncülüğünde tüm demokrat, İlerici, sol, sosyalist güçlerin ve kuruluşların emperyalizme ve faşizme karşı güç ve eylem birliğindedir. Umur Partimizde, Türkiye İşçi Partisi'ndedir.

Türkiye İşçi Partisi kurulduğu günden bu yana nitel açıdan sürekli kalmıştır. Gelişmelerde köyde teshir ve gelişmeler geleceğe ilişkin görüşleri her doğru çıkmıştır. TTP, Türkiye ve Dünya kamplarında ciddiye alınan bir partidir. Arkada braktığımız üç buçuk yıllık sürede Türkiye İşçi Partisi nicel varlığını da bir yitirmişdir. Şimdi gelismenin nicel yönüne özel ağırlık verme kararını almıştır. Nitel açıdan, öncülük İlevini gücüne kırcırmak şartıyla, parti nicel olarak ne kadar büyüse de kadar güçlü olur. Devrimi bastarmak işine, hem bilgil, bilincel, yetenekli, hem de güçlü olmak gerekir. Daha çok iş, daha büyük örgüt, daha etkin eylem! Amacımız bu.

Önümüzdeki aylar Türkiye İşçi Partisi'nin Üye Kazanma Kampanyasıdır. Bu toplantı bir yanlış da bu kampanyanın açılış toplantısıdır.

Bir, bir üye daha diyebiliriz.
Bir üye, sıklıkla bir yumruk daha.
Bir üye zafar yolunda bir adım daha.
Bir üye, bin üye; İleri on binlere, yüzbinlere doğru!

GENEL SEKRETER NİHAT SARGIN'IN KONUŞMASI:

Kazanacağızız her yeni üye bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm hedefine atılmış bir adım olacaktır.

★ BU TOPLANTIMIZ, BÜTÜN SALDIRGANLARA VE SALDIRILARA VERİLEN EN ANLAMLIL YANIT OLMAKTADIR. BU TOPLANTIMIZLA BİRLİKTE BAŞLATTIĞIMIZ ÜYE KAZANMA KAMPANYAMIZI BAŞARIYLA ULAŞTIRARAK YANITIMIZI SÜR-DÜRECEĞİZ.

★ KAZANACAGIMIZ HER YENİ ÜYE, BİLİNÇLİ VE KARARLI OLARAK YÜRÜDÜĞÜMÜZ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM YOLUNDA HEDEFİ BİR ADIM DAHA YAKLAŞTIRMAMIZ DEMEK OLMAKTIR.

Sınırlı sayıda arkadaşımızın katıldığı «Parti Basınına Güçlendirilecek» toplantımız dışarda tutulursa, oldukça uzun bir zaman aralığında sonra yapılan bu genişletilmiş toplantımız birçok bakımdan özellikle ve önem taşıyor. Bu özellikle ve öncem, en önde gelen nedeni olan ülkemizin bugün içinde bulunduğu ortam ve bunun görev ve sorumluluklarımızı nasıl daha da artırdığı üzerinde yeniden durulmaktadır. Genel Başkanımızın konuşması ve derinlemesine çözümlenmeler yer almakta, ortamın ciddiyet ve ağırlığı açıklıkla göz önüne serilmektedir. Burada yalnızca işaret etmekte yetinilip, toplantımızın taşıdığı diğer özellikler ve buna bağlı olarak önemli üzerinde durulmaya çalışılmaktadır.

YAZ BOYUNCA ÖRGÜTLENME ÇARŞIMALARINI YOGUN OLARAK SÜR-DÜRELİMİZ

Her yıl olduğu gibi bu yılın yaz ve tatil ayları da örgütlerimiz ve Merkez yetkili ve görevlilerince ayrı bir kampanya olarak gerçekleştirilecektir. Fakat bir kampanya çokluğu içinde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek değerlendirildi. Böylece kongre sürecinde birçok ilimiz yeniden işlerliğe ve bağımsız bir lokale kavuşturuldu. İlçe Partisi'nin varlığını yadsınmaz kanıt olacak biçimde kongresi yapıldı. Bu arada henüz örgütümüzün bulunmadığı yörelerde yeni örgütler kurulması için teşvik edildiği devrile ve Genel Merkez kurullarının yönlendirildiği, gerek yer örgütlerimiz, komisyonu ve ilçe ve ilçelerde, gerekse Genel Merkezden görevlendirilen ve çoğunluğu aslında o yöreli olarak şimdiki başka bir il veya ilçede oturmaktaki bulunan üye arkadaşlarımız, bu çalışmalarını başarıyla yürüttüler; mevcut ilimiz yeni ilçeler kuruldu, ayrıca yeni il ve ilçe örgütlerimiz kuruldu. Birçok yörede ilçeliklerimiz geliştirildi ve yeni ilçelikler kuruldu; bu yörelerde de en kısa sürede ve özellikle büyük sorun haline gelen kiralyatı-bileceğimiz bir lokal bulunmaz. Örgütümüz derhal kurulabileceği duruma getirildi.

Bir kez, bu genişletilmiş toplantımız yerli kongreler döneminde rastlandığından bugüne kadar ilçe kongrelerimizin büyük çoğunluğu ilde bizi il kongrelerimiz de yapılmış bulunmaktadı. Bunun doğal sonucu olarak da, yerli yöneticiler olarak Temsilciler Toplantısı'na katılan arkadaşlarımızın çoğunluğu kongrelerinden yeni seçilmiş olarak bu toplantıda ilke ve il kurullarını temsil etmektedirler. İki yıl gibi uzun bir çalışma döneminden sonra yapılan kongrelerimizde seçilen arkadaşlarımız, ister yeni, ister yenisim seçilmiş olsunlar, geçmiş dönem tam bir değerlendirmeye ve eleştirilmesini yapıldığı kongrelerinden üye arkadaşlarımızın yeni veya yenilenmiş güvencileri daha yeni almış ve yönelisidiler durumunda bulunuldukları kitleliklerimiz geliştirildi ve yeni ilçelikler kuruldu. Diğer arkadaşlarımız ise özellikle büyük sorun haline gelen kiralyatı-bileceğimiz bir lokal bulunmaz. Örgütümüz derhal kurulabileceği duruma getirildi.

İlçe ve illerden gelen temsilci arkadaşlarımızın çoğunluğunun kongrelerinden yeni seçilmiş arkadaşlarımızla beraber olduğu, sayı ilde ifade etmek gerekirse, örgütümüzün başına sonuna kadar 18 ilçe ve 11 ilimiz kongresini yapmış olduklarını belirtelim. Bu da, işlerliğe sahip —bu tanımlama örneğin, ye-

reli seçimlere katılabilme ve benzeri ölçütler gözetinide tutularak İleri sürülmektedir— böylesine işlerliğe sahip işlerliğimiz yaklaşıp beşte düdüdü, oluşturmaktadır. Geriye kalan ilçelerimizde önümüzdeki haftalar içinde kongreler tamamlanacak, ayrıca Kasım sonuna kadar bugün mevcut 29 ilimizimizin tümünün de kongresi yapılmış olacaktır.

YAZ BOYUNCA ÖRGÜTLENME ÇARŞIMALARINI YOGUN OLARAK SÜR-DÜRELİMİZ

Her yıl olduğu gibi bu yılın yaz ve tatil ayları da örgütlerimiz ve Merkez yetkili ve görevlilerince ayrı bir kampanya olarak gerçekleştirilecektir. Fakat bir kampanya çokluğu içinde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek değerlendirildi. Böylece kongre sürecinde birçok ilimiz yeniden işlerliğe ve bağımsız bir lokale kavuşturuldu. İlçe Partisi'nin varlığını yadsınmaz kanıt olacak biçimde kongresi yapıldı. Bu arada henüz örgütümüzün bulunmadığı yörelerde yeni örgütler kurulması için teşvik edildiği devrile ve Genel Merkez kurullarının yönlendirildiği, gerek yer örgütlerimiz, komisyonu ve ilçe ve ilçelerde, gerekse Genel Merkezden görevlendirilen ve çoğunluğu aslında o yöreli olarak şimdiki başka bir il veya ilçede oturmaktaki bulunan üye arkadaşlarımız, bu çalışmalarını başarıyla yürüttüler; mevcut ilimiz yeni ilçeler kuruldu, ayrıca yeni il ve ilçe örgütlerimiz kuruldu. Birçok yörede ilçeliklerimiz geliştirildi ve yeni ilçelikler kuruldu; bu yörelerde de en kısa sürede ve özellikle büyük sorun haline gelen kiralyatı-bileceğimiz bir lokal bulunmaz. Örgütümüz derhal kurulabileceği duruma getirildi.

Gene İlerlik açısından bir ölçüt olarak o ilçe ve yörelerde seçilenlere katılma olanaklarımızın Yüksek Sevil Kuruluna onaylanması olacaktır kabul edilebilir, örneğin 5 Haziran seçimlerinde bu olanak elde ettikimiz ilçe ve yöreli seçimler için derhal kurulmuş olmaları bir ölçüt olarak kabul edilebilir. Böylece en az 15 ilde bütün ilçelerimiz örgüt kurmuş olmakla yetinmeyip bu ilerin bütün ilçelerinde ve illerde kongreleri yapmış suretlerle çok ok olasıhtık da olsa önmümüzdeki Haziran 1979'da

ilke 43 ilken, bu sayı bugün 45'e çıkmış bulunuyor, yani en az bir ilçe, bir ilçede ise birden fazla ilçede ve ilde örgütümüz olararak, daha sonra gelişmeyle bir bölünme de bütün ilçelerimiz örgütlenmiş durumda bulunarak, şu anda 48 il çevresinde örgütümüz bulunmaktadı. Bir yandan kongreler yapılarak, bir yandan da örgütlenme çalışmalarını planlı bir biçimde yürütmeye devam etmekteyiz. II. Büyük Kongremize kadar yeni kurulum ve kurulacak örgütlenimlerin de kongrelerini yapmalarıyla, öyle umutlu ki. Büyük Kongremizde 50'den fazla iliden gelen delegelerimiz hazır bulunacaktır.

ÖRGÜTLENMEMİZİN SEÇİM YASASI AÇISINDAN DURUMU

Söz buraya gelişmiş örgütlenme ve kongre çalışmalarını bir yan ürünü olarak seçim yasası açısından büyük önem taşıyan temsil teşekküllü ilimiz durumuna kısaca değinmek ve bu konuda da bilgi aktarmada yarar görmüşüştür. 5 Haziran seçimlerinde seçilmiş 16 ilde tam teşekküllü olduğumuzu kabul etmişler, yerli seçimler öncesinde ise bir pürüzden dolayı bu sayı 15'e inmiş bulunuyor. Bugün ise tam teşekküllü 15 ilimizin bütün ilçelerinde kongre yapmış bulunuyoruz. Bu ilçelerimizde artık kurucu yöneticiler değil, kongre seçimle seçilmiş yönetim kurulları var ve bir çoğunda bağımsız bir lokale sahibiz. Ayrıca Eylül sonuna kadar iki tam teşekküllü ilimizin bütün kurucu kurulları yeniden gözetim geçirilip, gerektiğinde yeni arkadaşlarla takviye edilmiş ve işlerliğe kavuşturulmuş, bunlarla birlikte bilecek ilimiz de yeni kurulmasına karşın, komisyonlarımız da yardımıyla bütün ilçelerinde kısa sürede örgütlenme başlatmaya güstererek 30 Eylül'e kadar tam teşekküllü ilimiz aramızda kardeşlikte bulunuyor. Böylece en az 15 ilde bütün ilçelerimiz örgüt kurmuş olmakla yetinmeyip bu ilerin bütün ilçelerinde ve illerde kongreleri yapmış suretlerle çok ok olasıhtık da olsa önmümüzdeki Haziran 1979'da

“İ. BÜYÜK KONGREMİZDE İ. BÜYÜK KONGREMİZDEKİNİN 3 KATI ÜYE” hedefi, gerçekli ve geçerli bir hedef olarak nitelendirilmiştir.

Konuşmanın başında, bu toplantının bazı özelliklerine değinildi. Bu toplantının ayrı bir özelliği de, Partimizin Genel Merkezine yöneltilen silahlı saldırı ve suikast girişiminden sonra bütün Parti örgütlerinin katıldığı geniş çaplı ilk toplantı olmasıdır. Partimizin daha başından dikkatleri çektiği ve etkin önlemlerin alınmasını istediği faşist tirmanış ve bunun sonucu olan saldırıların bugün gelip dayandığı boyut ve Partimizin hedef alınmasını genel ve özel nedenleri üzerinde ayrı ayrı durulabilir. Hepsi de yeterince açıklayıcı olur. Merkez Yürütme Kurulu'muzun olaya ilişkin bildirisinde belirtildiği üzere "Partimizin kararlılıkla sürdürdüğü eylemler ve büyük bir açıklıkla gelişmelere parmak basması kuşkusuz saldırı ve suikastın tertiplenmesinde başta gelen nedendir." Bu ve diğer nedenler burada ayrıca irdelenmeyecektir. Ancak eğer bilersin, kendi istedikleri ve bekledikleri cepheye düvâme sonunda bırakacakları sananlar varsa bir kez daha aldanmaktadırlar. Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi, Türkiye İşçi Partisi, ortamı ve durumu elindeki şaşmaz mihenk taşıyla, bilimsel sosyalizm yöntemiyle değerlendirerek çözümlerini yapmakta, çalışma yöntem ve biçimini ona göre saptamaktadır. Bu toplantımız bütün saldırganlara ve saldırılara verilen en anlamlı yanıt olmaktadır. Bu toplantımızla birlikte başlatığımız kampanyayla yarıntımızı sürdüreceğiz.

Kazanacağız her yeni üye faşizme karşı sıklıkla yeni bir yumruk olacak, onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Bir üye, bir üye daha, bir üye daha, binlerce yeni üye daha demek olacak, onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Kazanacağız her yeni üye, bilinçli ve kararlı olarak yürüdüğümüz bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda hedefe bir adım daha yaklaşıyoruz demek olacak, onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Kazanacağız her yeni üye, yılmıya, korkaklığa yer olmadığının, her durum ve koşulda mücadele edilebileceğinin ve kurtuluşun mücadeleyi geliştirmekten geçtiğinin, bunun örgütlü olarak, bir örgüte birleşmiş ve bütünleşmiş olarak verilmesi gerektiğinin yeni bir ifadesi olacak, onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Kazanacağız her yeni arkadaş, yalnız olmadığımız, yalnız kalmayacağımızı aramızda katılmakla gösterecek, onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Tek tek insanları yok etmek, veya yalnız ve yığın, başına geleceklere korkuyla bekler hale getirmek olamazdır, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin tümünü ve onların örgütlü öncüsü devrimci gücü olan partisini, Türkiye İşçi Partisini yolumdan çevirmek mümkün olamazdır. Dünya ve Türkiye'nin tarihi bunun aşık kadıdır. İşçi sınıfı ve emekçi yandaşları varolduğu ve geliştiği, örgütlü politik gücü olan partisi, Türkiye İşçi Partisi de gelişip güçlenecektir. Onlara yanıtımız böyle vereceğiz.

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm Yaradana!

7. İL TEMSİLCİLERİ TOPLANTISINA RAPOR SUNAN İL VE İLÇE ÖRGÜTLERİ

İl örgütleri:

Adana
Amasya
Ankara
Bursa
Çanakkale
Denizli
Eskişehir
Gaziantep
Hatay
İçel
İstanbul
İzmir
Kocaeli
Kütahya
Malatya
Manisa
Muğla

İlçe örgütleri:

Merkez İlçe (Adana)
Suluova (Amasya)
Çankaya (Ankara)
Sereflikoçhisar (Ankara)
Yenimahalle (Ankara)
Merkez İlçe (Antalya)
Merkez İlçe (Bursa)
Bismil (Diyarbakır)

Ergani (Diyarbakır)
Lice (Diyarbakır)
Merkez İlçe (Eskişehir)
Merkez İlçe (Gaziantep)
Nizip (Gaziantep)
Bulancağ (Giresun)
Merkez İlçe (Giresun)
İskenderun (Hatay)
Merkez İlçe (Hatay)
Yayladag (Hatay)
Tarsus (İçel)
Eminönü (İstanbul)
Eyüp (İstanbul)
Fatih (İstanbul)
Kadıköy (İstanbul)
Şişli (İstanbul)
Bayındır (İzmir)
Bornova (İzmir)
Karşıyaka (İzmir)
Merkez İlçe (İzmir)
Torbalı (İzmir)
Ardahan (Kars)
Gördes (Manisa)
Kırkağaç (Manisa)
Merkez İlçe (Manisa)
Salihi (Manisa)
Fethiye (Muğla)
Köyceğiz (Muğla)
Ula (Muğla)
Yatağan (Muğla)
Ereğli (Zonguldak)
Merkez İlçe (Zonguldak)

7. İL TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI, PARTİMİZİN ULAŞTIĞI NİTELİĞİ ORTAYA KOYDU

ADANA İL RAPORU:

Bütün yerel örgütlerimizin, kampanyamızı süresince sosyalistçe yarışarak, kampanyamızı bitiminde Partimize nicelik ve nitelik olarak daha da güçlendireceğine olan inancımız tamdır.

“Adana'nın en büyük dört ilçesi, Osmanlı, Ceyhan, Kozan ve Kadiri'dir. İl Örgütümüzün sadece Kadiri'de İlçe örgütü vardır. İl Örgütümüz Üye Kazanma Kampanyamızın sonuna kadar diğer üç ilçede de örgüt kurmayı planlamıştır.

“Ayrıca her iki seçimde yapılan köy çalışmalarında gidilen köylere ve önemli köylere yönelik çalışmalar yapılacaktır. İlk yapılan iş bu köylere Görev gazetesinin postalanması olmuştur. Hedefimiz, bu köylerin yerleşim, nüfus ve ekonomik bakımdan önemlerinden en az birer üye kazanmaktır. Bu üyeler aynı zamanda Parti Görevlisi olarak görevlendirilebilecektir.

Diğer küçük ilçelerle ilgili çalışmalarımız ise, ilkin yayın gönderdiğimiz bir kişinin bulunması ve mümkün olan yerlerde parti temsilciliği açmaktır.

“İl Örgütümüz, Kadiri İlçemizin üye sayısının 2/3 ve Merkez İlçemizin üye ve aday üye sayısının 2/3 oranında artırılmasını hedeflemiştir. Diğer ilçeler örgütlenmiş ve köylere çalışmaları birlikte üye ve aday üye sayısını kampanya bitiminde 180-190 olarak hedeflemiş bulunuyoruz.

“Kampanya bitiminde üyelerle işçi oranının yüzde altmış üzerine çıkacağı hesaplanmıştır. Şu anda aday üyelerde yüzde seksen olan işçi oranı aynen korunmaya çalışılacaktır. Kadın üye oranının yüzde on beşe çıkacağı hesaplanmaktadır. Aday üyelerde ise, yüzde onaltı olan oran korunmaya çalışılacaktır. Yaş ortalamamız ise, yine 25 civarında olacağı sanılmaktadır.

“Bütün yerel örgütlerimiz kampanyamızı süresince sosyalistçe yarışarak, kampanyamızın bitiminde Partimize nicelik ve nitelik olarak daha da güçlendirilmesine olan inancımızla belirtir, tüm örgütlerimiz çalışmalarında başarılı dileriz.

- Faşizme geçit veremeyeceğiz!
- Kahrolsun emperyalizm ve faşizm!
- Yaşamın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemiz!
- Yaşasın Partimiz!

AMASYA İL RAPORU:

İl örgütümüz, işçi sınıfı partileşiminin üye bileşiminde süreklilik olarak işçi üyelerin ağırlıkta bulunmasının önemini kavramıştır.

“Kampanya çalışmalarında ilk ilimiz, ilk elde işlişide olduğumuz arkadaşları Partimize kazanmaktır. Bunun dışında hedefimiz üç alana yönelik olacaktır:

Partimiz bütün örgüt birimleriyle bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin en önünde...

Geniştirilmiş 7. İl Temsilcileri Toplantısı 7-8 Ekim 1978 Cumartesi ve Pazar günleri Ankara'da yapıldı. Merkez Yürütme Kurulu, 29 İl Başkan ve sekreterleri ile birlikte Merkez Disiplin Kurulu üyeleri, İl Disiplin Kurulu Başkanları, Merkez Büroları üyeleri ve Parti basınında çalışan üyelerin yanında 210 üye örgütümüzün temsilcilerinin de katıldığı toplantı Partimizin ulaştığı niteliği ortaya koydu.

“ÜYE KAZANMA KAMPANYASI üzerine sunulan örgüt raporları Partinin yaşamın bütün alanlarında görevlerini kavramış, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmanın sorumluluğu içinde sınıf mücadelesinin en önünde yürüdüğünü gösterdi. Sunulan raporlar konuya yetkin bir biçimde yaklaşıyorlar ve bilimsel sosyalizm klavuz edimmiş bir politik eylemin seçkin belgelerini oluşturuyorlardı.

17 İl, 41 İlçe raporu olmak üzere 58 yazılı raporun sunulduğu toplantıda 62 temsilci seçildi. Toplantıya katılan bütün üyelerin dikkatle dinlediği rapor ve konuşmalar Parti örgütümüzün bugüne kadarki çalışmalarını dikkatle değerlendirmiş ve önündeki

yeni göreve, ÜYE KAZANMA KAMPANYASINA, bilinçli bir kararlılıkla hazırlanmış olduğunu gösterdi. Bu toplantıda bütün Parti birimlerinin işçi sınıfının içinde derin kökler salarken, bütün demokratik hareketleri de daha geniş olarak kucakladığı bir kez daha somutlandı.

7. İl Temsilcileri Toplantısı bütünüyle, Partimizin önündeki yeni görevi başarmak için, yeni mevziler kazanmak ve zafere doğru daha ileri adımlar atmak için bilinçli bir kararlılık içinde olduğunun açık ifadesi oldu.

Toplantıya sunulan raporların Merkez Kurullarında ve Bürolarında incelenmesi, görüş ve önerilerin değerlendirilmesi ÜYE KAZANMA KAMPANYAMIZA önemli katkılar sağladı. 7. İl Temsilcileri Toplantısından aldığımız güçle yeni üyeler kazanacağız, yeni mevziler kazanacağız, zafere kazanacağız...

(Bu sayıda bütün raporları tam metin yayınlamayamamızın bir kayıp olduğu gerçeğine rağmen Çark Başak sayfalarının sınırlı oluşu nedeniyle bazı raporlardan bölümler yayınlanılamamakta yetinmek zorunda kaldık.)

- 1 - İşçi üye sayımızı artırmak,
- 2 - Çok sayıda köy temsilcileri kurmak,
- 3 - Diğer emekçi kesimlerden üye kazanmak.

“İl Örgütümüzün, ilçelerimizin görüşlerini almak yaptığı tahmine göre, kampanya döneminde hedefimiz ilk elde üye sayısını iki katına çıkarmaktır. Saptadığımız hedef iki katına ancak üye kazanma kampanyası süresince ilçelerimizde yürütülecek çalışmalarımız daha yaygın ve geniş olması üye sayısını bu tahminimizin üstüne çıkaracaktır. Saptanan bu hedef kesinlikle hayali bir hedef değildir. İlçelerimizin bugüne değin yaptığı çalışmaların şu anki görülebilen ürünüdür. İlimiz bu hedefi saptarken özellikle şu noktaları gözönüne alarak çalışmalarını planladı:

YİGINLARI SEMPATIZAN, SEMPATIZANLARI PARTIZAN YAPALIM.

«Dişimizdaki sol fraksiyonların tabanlarından üye kazanma hedefi gözden uzak tutulmamalıdır. Parti üyelerimiz günlük hayat içinde bu insanlarla sürekli olarak yüzleşmektedir. Bu nedenle parti milliyatları parti dışı sol akımları ayrı ayrı köyi bilmedir. Böylece bilincini bir tercih yaparak değil ama genellikle arkadaşlık ilişkisi içinde fraksiyonlara kapılan unsurları kazanmak olarak dahiline girecektir.

HEDEFLER:

«Kampanya sadece üye kazanma hedefine sınırlanmamalıdır. Yaygınlığı ölçüştürme amaçlı olarak birlikte kitlelerin siyasal eğilimini değiştirme noktasına hızla yaklaşılmalıdır. Böyle bir ortamda kampanya, 1979 yılında yapılacak kısmi senato seçimleri ve hatta 1981 genel seçimleri de gözettiği genel propagandaya dönüştürülmelidir. İçinde bulunduğu ortamın özelliklerine göre üye kazanma dar bir hedef olmaktadır. Afis, bildiri, köy gezileri ve başka yollarla kampanya süresince her yerde parti ve partilerin görülmeli, parti konuşulmalıdır. Geçen seçimlerde elimizde kalan afisler bu kampanya sırasında değerlendirilmelidir.

«Kampanya sırasında il ve ilçe örgütlerimiz şu hususları dikkate almalıdır:

1 — Üye kazanma ve örgütçülük yetenek, bilgi ve deney işidir. Parti üye ve aday üyelerinin kampanyaya en geniş katılımının sağlanması köy çalışmalarını il hedeflenmiş fabrikalarla kurulaçak ilişkilerde deneyim ar kadastarlarımızın da görevlendirilmeleriyle kazanılacak çok sayıda yeni örgütçü, kampanyanın kazanımları arasında yer alacaktır.

2 — Kalıcı ve eylemli üye kazanmanın temel yolu sınıf mücadelesinin sıcak alanlarından bulunmaktır. Grevler, direnişler ve diğer kitle eylemleri içinde parti üyelerinin mutlaka bulunmasını sağlamalıyız. Kuskuşuz asıl olan eylemin içindeki insanların arasında parti üyelerinin bulunmasıdır. Ancak kimi grev ve direnişlerde, içinde üyelerimiz çok diye uzak durulmamalı, ilişki kurmanın yolları aranmalı ve bulunmalıdır.

3 — Büyük fabrikalar saptanmalı, işyeri temsilcileri görevlendirilmeli, saptanan işyerin içlerinde kümelenmiş semerler varsa tespit edilmeli ve ilişki kurulabilmesi açısından en uygun parti üyelerini öncelikli olarak belirlemelidir. Önce vermek gerekirse Maden-İş'i başlı bir işyeri için Maden-İş'i üyesi işçi arkadaşlar görevlendirilmelidir. İşyerinin gerçekteki grev, lokavt, direniş gibi toplu eylemler ve sendikamız durumu gibi hususlarda görevlendirilen parti üyelerini bilgilendirilmelidir. Bu üyelerle kampanya bitene kadar gelişmeler hakkında sık sık görüşülmeli, karşılaşılan güçlükler zamanında müdahaleler edilmelidir. Ayrıca fabrikalarda çalışan parti üyelerini hem bilgi yönünden hem de ilişki kurma ve kurulan ilişkileri partiye kanalizasyon eden yönünden özel bir dikkate eğilmelidir.

4 — Olanakların elverişli olduğu bütün fabrikaların işyeri temsilcileri ve diğer dergi işçiler saptanmalı ve ilişki kurulmaya çalışılmalıdır.

5 — Aynı şekilde çeşitli örgütlerin başkanları, yönetim kurulu üyeleri ile sistemli bir ilişki kurulmasına çalışılmalıdır.

6 — Parti üyelerini bütün ilişkilerini, arkadaşlarını üye kazanma açısından gözden geçirmelidirler. Hepimizin çevresinde partide

kazandırabileceğimiz insanlar mutlaka vardır.

7 — Yayın aboneleri ve seçilmiş aday olmuş kişilerle ilişkiler geliştirilmeli, üye kazanmaya çalışılmalıdır.

8 — Fabrikalarda çalışan parti üyesi arkadaşlarımızla özel olarak ilgilenilmelidir. İşyerindeki dergi unsurlarını kimler olduğunu, bu unsurların parti hakkında ne düşündüklerini, nasıl kazanılabilecekleri birer birer saptamak gereklidir. Ayrıca partili işçilerin çevrelerinde partiden söz ettiklerinde ne gibi güçlüklerle karşılaştıkları öğrenilmeli ve giderilmelidir.

9 — Çalışma ekiple, işyerlerinde ve semtlerde bugüne kadar çeşitli biçimlerde kurdukları ilişkileri üye kazanma açısından yeniden gözden geçirmelidirler.

10 — Kampanya süresince emekçilerin yoğun olduğu semtlerde giriş çıkışlarda işçilerin toplu olarak bulunduğu fabrika çevresindeki kahveler saptanarak parti üyelerinin bu kahvelerde işçilerle ilişki kurmaya çalışılması lokalde oturalarak boş geçirdiği zamanların değerlendirilmesine yol açacağı gibi yeni üyeler kazanmamızda sağlayabilecektir.

11 — Yayınları içeriği belli bir süre hem üyelerin karşılaşılabilecekleri güçlükleri gidermek hem de çeşitli sınıf ve tabakaların somut sorunlarına sosyalist çözüm önerileri getiren bir biçime sokulmalıdır. Eleştirilerin somut çözümlemelerle beslenmesi gerçek bir propaganda unsuru olacaktır.

«Kırsal alanda yürütülecek çalışmalarda defter daha değişik saptanmalıdır. İlçe örgütlerinin işlerlik kazanmaları, lokal olmayanların lokal tutulmaları, çalışmaların hedefleri arasında sokulmalıdır. 1977 Haziran seçimlerinin ayrıntılı sonuçları açıklanmıştır. Bazı köylerde küçük de olsa oy kümelenmeleri vardır. Bu köylerde ağırlık verilmiş, partiye oy veren insanların bulunmaya çalışılmalı ve her köyden kendisi ile ilişki kurabileceğimiz en az bir parti üyesinin kazanılması hedeflenmelidir. Ayrıca görece çok oy çıkan köylerde çalışmaların yoğunlaştırılması kırsal alanda önemli köprü başlarının ortaya çıkmasına yarayacaktır. İl örgütlerimiz merkezden her ilçe için ekiple oluşturulmalı, bu ekiple kampanya süresince bu ilçelerde çalışmaları yürütülmelidir. Özellikle işyerliği olmayan ilçelerde henüz somut parti çalışmasına katılmamış parti üyeleri ile ilçe yöneticileri de çalışmanın içine sokulmaya çalışılmalıdır. Böylece bağlamlardan kaçık olmadığımız kırsal alandaki üyelerimizle de çalışmalar gücümüz olacaktır.

Üye kazanma amacıyla ilişki kuracağımız insanların genellikle belli bir siyasal inancının sahibi insanlar olacaktır. Onları ikna etmeye ve sahip oldukları siyasal eğilimin yayılımını göstermeye çalışırken o eğilime bir ilişki bu inancın da suçlamamaya ve dolayısıyla kendi kabuğuna çekilip savunmaya itilmesine izin göstermek gereklidir.

Bugüne kadar Parti olarak giriştiğimiz her eylemde başarıyla çıktığımız bildik. CHP'den ve diğer burjuva partilerinden kopuş sürecini yaşayan kitlelerin dış kırıldığı için de faşist demagogilerin kapımasını engellemeye gibi somut derece önemli bir işlevi de görecek olan bu kampanyadan da başarı ile çıkmamız bileceğiz.

SELAM OLSUN KESİN ZAFERE DOĞRU GÜVENLE YÜRÜYEN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNE

SELAM OLSUN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN ONURLU ÜYELERİNE
SELAM ÇARK BAŞAKA»

KOCAELİ İL RAPORU :

Bu kampanyadan örgüt gücümüzü daha da yükseltmiş olarak çıkacağımıza güveniyoruz. Parti üye kimlik kartlarımızla onur duyuyoruz. Yeni kazanacağımıza üye arkadaşlarımızla bu onuru paylaşmak üzere ilerli

«Üyelerimizin yüzde yetmiş işçidir. Sanayi işçilerinin oranı tüm üyelerimiz arasında yüzde kırk, işçi üyelerimiz arasında yüzde elli dörtlüktür.

Üye durumumuz ve üyelerimizin işyerlerinde dağılımı gözönüne alındığında, örgütlenmiş düzeyimiz oldukça geri olduğumu görüyoruz.

«İl Örgütümüzün kuruluşundan bu yana üye kazanamamıza başlıca iki yanlımsız oldu. Birincisi, çevremizde parti yayınlarımızla kurduğumuz ve düzenli bağış toplamak yoluyla sürdürdüğümüz ilişkilerin sonucunda, bu arkadaşlarımızın kendiliklerinden üye olmak için başvurularını bekledik. Öyle ki, 1976 yazında yürütülen «Yaz Ayları Örgütlenme Kampanyası»na kadar, Gebe İlçemiz dışında, hiçbir ilçe örgütümüzde, başka Merkez İlçe Örgütümüzde bile kuramadık. 1975 yılı sonunda Merkez İlçe'de, yedinci İl Yönetim Kurulu üyesi olmak üzere, 10 üye iddik. 1975 Ekim ayında kurulan Gebe İlçe Örgütümüz ise, yıl sonunda 18 üye ve aday üyeye ulaştı. İkinci yanlımsız ise üye kazanmaya başladığımız sonra belirmeye başladı. Aday üyelik süresini bir «sınav dönemi» olarak aldık. Bu süreyi, yeni kazandığımız arkadaşlarımızın Parti üyeliğine hazırlama süreci olarak değerlendirirdik.

«Tüm eksikliklerimizin, yanlışlıklarımızın yanı sıra, örgütlenmiş düzeyimizin düşüklüğünde, üyelerimizin yoğun mücadele alanlarından tecrit edilme girişimlerinin de payı büyüktür.

Ne var ki CHP etrafında yoğunlaştırılan umut sisinin, bu iktidar döneminden dağılması başlaması ve bu parti hakkında Partimizin güdenleri beri yaptıkları tahliiller, önce sürdüğü görüşlerin doğruluğumun kanıtlanması, sapık akımların gerçek üyelerinin somut olayların aydınlatılmasına katkıları, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisinin, Partimizin önünü açmaktadır.

«Önümüzdeki kampanya döneminde ve sonrasında sürekli olarak işçi ve emekçilerin yoğun olduğu bölgelerde Parti çalışmalarına hız vermeli, ilk elde çeşitli Parti çalışmalarını aracılığıyla ilişki kurduğumuz, arkadaşları üye kazanmak, her işyeri Çalışma Ekiplelerinde örgütlemek, çalışma ekiplelerini sayıların çoğaltmak, işler hâle getirmek zorundayız.

«Yeni kazanacağımız üyelerle ve sempatizanlarla, Parti üyeliğinin yalnızca çileli, me-

sakattaki, yorucu bir iş olmadığın, tersine eğitici, yetenekleri geliştirici, niteliği artırıcı, coşkuyla yapılan bir çalışma olduğumu anlatılabilmelidir.

«Sendikaların ve kitle örgütlerinin demokratikleştirilmesi mücadelesine başta üyelerimiz ve taraftarlarımız olmak üzere en geniş bir kesimin katılımını sağlamak, bu örgütlerin başmizhuz ve demokrasi mücadelesindeki işlevlerini yerine getirebilmelerini kolaylaştıracağı gibi, yeni üye ve sempatizan kazanımlarımız için de önümüzdeki tikanıklığı giderecektir.

«Boyutları genişleyerek aktif kitle kırımlarına varılan faşist terörün kitleler üzerinde yarattığı yılmışlığı, kararsızlığı, korkuyu gidermek için, kitlelere öncülük etmek zorundayız.

«Geçmişteki çalışmalarımıza, deneyimlerimizi değerlendirerek bu kampanya döneminde yayınlarımızı daha çok işyerinde, daha çok işçi emekçi semtine ulaştırmak, daha geniş alanda dağıtmayı yapmak ve ilçelerimiz işçi ve emekçiler arasında çeşitli toplantılar düzenlemek, köy gezilerini gerçekleştirerek, önümüzdeki çalışma programını teminli ettiğimiz ediyor.

«Bu kampanyadan örgüt gücümüz daha da yükselmisi olarak çıkacağımıza güveniyoruz. Parti üye kimlik kartlarımızla onur duyuyoruz. Yeni kazanacağımıza üye arkadaşlarımızla bu onuru paylaşmak üzere ilerli»

KÜTAHYA İL RAPORU :

Partimizin zor günlerde sürdürdüğü kahırlı ve özverili mücadelesine tüm eplağlılıkla işçi ve emekçi kitlelerin gözleri önüne seriliştir.

«İktideme yeni politik ve nesnel gelişmeler dayalı olarak gelişen, düzenden ve sermaye partilerinden kopuş, ilimizde de işçi bir şekilde gözlenmektedir. Bu düzenden kopuşta Türkiye kapitalizminin ve onun politik örgütlerinin açmazları yanında, Partimizin, burjuvazinin tüm tecrit çemblemelerine rağmen geniş kitlelere götürüldüğü sosyalizminin almış olduğu bir payı büyüktür. Partimizin zor günlerde sürdürdüğü kahırlı ve özverili mücadelesine sonuc, düzenden açmazları tüm eplağlılıkla işçi ve emekçi kitlelerin gözleri önüne seriliştir. Parti yaşamımızda beki de ilk defa geniş işçi ve emekçi kitlelerin örgütlenmesinin maddi şartları bu kadar olmuştur. Bu verili şartlarda Merkez Yönetim Kurulumuzun almış olduğu «Yeni Kazanma Kampanyası» kararının ne kadar yerinde ve zamanında olduğu ortaya çıkar.

«İl Örgütümüzün kuruluşundan buyana yeni üye kazanma çalışmalarının günümüzde tuttu. Son ilçe kongrelerimizde başca tarayın Komitesi, yeni üye kazanma çalışmalarını ve yöntemleri üzerinde toplandı. Ne var ki somut sürekli sıkı tutumumuz karşın,

örgütümüzde sistemli ve düzenli bir üye kazanma işlevini yerleştirdiğimiz söylemeye. Sistemli ve düzenli üye kazanmamıza, il örgüt yapısının niteliğini ve etkinliğini artırıp, dışa yönelik aktif parti eylemine ağırlık kazandırmaktan geçiyor. Son aylarda il örgütümüzün yürüttüğü örgütlenme ve kongre çalışmalarına bağlı olarak, üyelik başvurularının artması bunun bir örneğidir.

«Düzenden kopan işçi ve emekçi kitlelerin, herhangi bir politik merkeze bağlanmalarını durumu, yaygınlığını koruyor. Bu çevrelerin tavırları esas olarak, güçlü, güvenilir bir sosyalist eksenin var olmasıyla anlaşılabilir. Bu gerekeceği tümünde haklı gerekçe kanunumuzca yanlıştır. Ancak bu tavır, ciddi bir şekilde değerlendirilmekte zorundayız. Partimizin her zamankinden daha fazla, sağlan ve disiplinli yapısını korumak ve bu niteliğini geliştirme zorundayız. Uyumlu, sosyalist dayanışma ve dostluğu ilde edinmiş kitle işlevlerini parti yaşamımıza geçirerek zorundayız. Bu özelliği, hem Türkiye işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtuluşu geleceğimizin temsiliyeti olma onurunu taşıyabilmek, hem de işçi ve emekçi kitlelere parti sosyalist eksten olmak için geliştirmelidir. Parti dışıman sapkın akımlar ve burjuvazinin «Partimizde bilinçler ve kopmalar olacağı» hevesini kursaklarında bırakmak için yoldışık ruhunu ve birliğimizi güçlendirmek zorundayız.

«Burjuvazinin, sapkın akımların bir basamaklığı kullanılarak, sol, sosyalist hareketi karalamaya ve gözden düşürmeye çabalarını etkisizleştirtiliyor. Geçerken, geniş emekçi yığınlarında, sosyalist hareketi bireysel teröristler ve gösteriler eşdeğer tutma, aynı görme eğilimi, küçümsemeyecek bir yaygınlıkta dahi. Sapkın akımların da büyük katkısıyla burjuvazinin kitlelerde açtığı bu tahribatı etkisizleştirtilmiş, Partimizin aydınlik, bilimsel sosyalist yüzünün geniş kitlelere kavramasına çalışılmıyız. Maoocu ve goşist akımların, Partimize uzaktan yakından ilişkisi olmadığın ısrarla anlatılmak zorundayız. Partimizin öngördüğü mücadeleye, tarrızın, hedefinin, diğer sol parti ve kuruluşlarında ayrılan yönlere, toplum kesimlerinde net bir şekilde kavramasına çalışılmıyız. Diğer sol parti ve sapkın akımların, Partimize bir alternatif oluşturmadığını, burjuvazinin sol içindeki dolaylı temsilcileri olduğunu vurgulamalıyız. Bu akımların, örneğin iddiaları ne olursa olsun, nesnel olarak burjuvazinin caba ve eğitimleriyle istikrarlı şekilde karşıt olduğunu belirtmeliyiz.

«Kitle içinde çalısırken diğer bir önemli sorun da, sapkın unsurların varlığıdır. Söz konusu unsurlar özellikle Partimizin etkinliğe gesterdiği alanlarda dışlanmalı ve karalamalarını ıleri boyutlara vardiroyorlar. Tüm çabalarını antipartitilikte ve parti dışımanlığında yoğunlaştırıyorlar. İşte bu unsurları, kitle içinde çalısırken tecrit etmeli, itibarsız kılmalıyız. Bu da önyargıların yıkarak, safarımıza kazanmalıyız.

«Gerçekten bunun örneğini ilimizde yaşadık. Özellikle kitle örgütlerinde ve gençlik derneklerinde, kitle ile iyi ilişkiler kurmuş, bilimsel sosyalist ahlak değerleri ve davranış biçimine hayli yakın sapkın unsurları kazanmamız mümkün oldu. Ancak bu tür arkadaşlarımız parti çalışmalarına zor uyum sağladıkları ve etkinlikle katılmada zorluk çektilerini deneyini yaşadık. Buna sapkın

akımların gözdığı verme, tehdit etme çabalarının yanı sıra, kurulların soruna gereken önemi ve titizliği gösterememesinin de payı büyüktür. Üye yine kazanamada bir diğer sorun da, partililerin kişilerle kurdukları özel arkadaşlık ve abhaklık ilişkileri, parti ilişkilerine dönüştürme eğilimidir. Övünç duymamız gereken bir özellik olma, toplumdaki en saygın, en dürüst olma özelliğini, parti saygınlığına dönüştürmeyeceği hakkımız yoktur. Bu özelliğimizi partitilik bilincimize borçlu olduğumuzu unutmadan, partitilik kimliğimizi açıklamalı, tüm dostlarımızı partiye davet etmeliyiz. Partiyeye her anlamda «Partili» olduğumuzu unutmamdan, bu çekingenliği aşarak tüm ilişkilerimizi buna göre örmelidiriz.

«Çevremizde, kendilerini «Partili» gibi tanıyan, sayıları küçümsemeyecek ölçüde sempatizanlarımız var. Bu arkadaşlar genellikle «Partinin bir okul olduğumu gözardı edip, «Partililik» niteliğini parti dışında kazanacakları sanı içinde. Partiyeye aday üyelik için başvurumamın bu nitelikleri genellikle abartılmaktadır. Bu eğitim, parti üyeliğine başvurmayla uzun süre engel olabilir ve daha giderek parti ilişkiğinin derinleşmesine tehlikesini yaratabilir. Bu konuda da önemli pörelere var. Bir arkadaşımız uzun süre sempatizanımız olduğu halde, daha iliyelik için başvurduğumuz, üzerinde düşünümüne, önyargıların yıkamamız, onu parti üyeliğine kazanmamız gerekir. Diğer bir tutum da, bilicili olarak parti üyeliğine başvuramıza eğilimlidir. Kimi arkadaşlar, bazı kişisel yararlar için, parti üyeliğinin yanında yakın bir sempatizan olarak kalma eğilimi içinde olabilirler. Bu tavır da üzerine yürütülmeli, parti üyeliğinin gerekliliği anlatılmalı, bu tavır tertekmeye zorlamalarıdır. Bunu yaparken de sözkonusu arkadaşların tümünden Partiden kopmamasına dikkat etmeliyiz.

İlimizde, düzenden kopuşun yanı sıra, sapkın akımlarda da bir çözüme ve erime süreci gözlenmektedir. İl örgütümüz, bu süreci hızlandırmaya ve sorunu çözmeye öden gelen görevleri arasında saymaktadır. Bunun üstesinden gelmenin yolu da ideolojik mücadeleye yoğunlaşmaktan geçmektedir. Bilimsel sosyalizmin ideolojik arınılımı, tüm burjuva etkilerinden korumak, onu sapkın akımların tahriresine, çarpıtılmasına karşı savunmak durumundayız.

«Yukarıdaki değerlendirmeye bağlı olarak İl Yönetim Kurulumuz; ilk önce Partimize saran sempatizan halden hareketle, giderek uzak sempatizanlara dek uzanan bir üye kazanma yönteminin hedeflemekte, ilk adımlar dizisi olarak görmecektir. İl örgütümüzde öncelikle, parti üyesi olması gereken, çeşitli parti eylemlerine katılımı unsurları partiyeye üye olmaya çağırır. Giderek Partimizin taraftarı durumundaki kişiler partiyeye kazanmaya çalışılacak, Partimize saygı duyan işçi ve emekçi unsurları kazanmak için çalışmalar yoğunlaştırılacaktır. Atılacak bu ilk adımlardan sonra, Merkez Yönetim Kurulumuzun yölgöstericiliği ve aydınlıkla etkisizleştirme yeni kampanya hedefleri belirlecektir.

«İl Örgütümüz, ilçe kongrelerini tamamlanarak, bu dönemden büyük ölçüde güçlenecek çıktı. Çoğu ilçe örgütlerimiz işlerlik kazanma yolunda küçümsemeyecek adımlar attı. Yeni eylemlere ve kampanyalara, eskisinden daha hazırlık ve istekliyiz.»

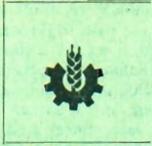
Latif Can

Faruk Ersan

Efraim Ezgin

Salih Gevencil

Hürcan Gürses

C. Nuri Uzunlar

Serdar Altın

YERLERİNİ DOLDURACAĞIZ

Yedi üye daha yitirdik. Yedi genç, yedi yiğit, yedi Partili! Genç yüreklerindeki inancı, avuçlarındaki sıcaklığı, gözlerindeki ateşi, ellerindeki bayrağı bizlere bırakıp gittiler. Yaşanması günleri bıraktılar geride. Görülesi zafer günleri bıraktılar bize...

Biliyorlardı... Partimiz acıların, ateşlerin içinden geçerek yürüyecektir. Grev çadırlarından, fabrika avlularından, geçekondulardan geçecektir Partimiz. Biliyorlardı... Köylerden, kırlardan, çoban ateşlerinden; okullardan, tezgahlardan, direnişlerden geçecektir. Biliyorlar ve inanıyorlardı ki Partimiz, acılardan, kırimlardan, bütün engellerden geçecek, zafere ulaşacaktır!

Latif Can! Faruk Ersan! Efraim Ezgin! Salih Gevencil! Hürcan Gürses! O. Nuri Uzunlar! Serdar Altın!... Ye-

di Partizan... İnançlarını, dirençlerini, mücadele güçlerini bıraktılar bize. Yüksek partililik onurlarını, emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı öfkelerini bıraktılar.

Kavgamız sürüyor. Bayraklarını yeni bilekler kavradı, mevzilerini yeni üyeler dolduruyor. İnançımız, bilincimiz, örgütlü mücadele azmimiz büsbütün bilindi. Üye kazanma kampanyamız şimdi yeni bir anlam, yeni bir güç kazandı. Türkiye İşçi Partisi'nin çevresindeki halkalar, gündünden genişliyor. Bilimsel sosyalist çizgideki tutarlı mücadelenin yarattığı saygınlık, ilerici, demokrat, sosyalist çevrelerdeki öfkeyle birleşiyor. Bu antifaşist, antiemperyalist akım, bir çiğ gibi büyüyerek Partimizin öncülüğünde, tarihin durdurulamaz ırmağına akıyor.

Partililer olarak, günümüzün objektif koşullarını en doğru biçimde değerlendirmek zorundayız. Arkadaşlarımız boşuna öldüler. Yerlerini mutlaka —ama mutlaka— dolduracağız! Yeni Latifler, yeni Faruklar, Efraimler, Salihler, Hürcanlar, yeni Osmanlar, yeni Serdarlar kazanacağız! Bir üye, bir üye daha, yüzlerle, binlerle yeni Partili kazanacağız!

Faşizmi ezebilmek için, şehitlerimize layık olabilmek için mevzilerini doldurmak zorundayız, bunu unutmayacağız! Ve ONLARI HIÇ UNUTMAYACAĞIZ!

Yeni üyeler, yeni yoldaşlar, yeni mevziler için, faşizmi ezebilmek için, işçi sınıfı mücadelesini zafere ulaştırabilmek için ileri!...

Üye kazanma kampanyamızın hedeflerine ulaşmak için ileri!...

Hükümet görevini yapmak zorundadır

Türkiye İşçi Partisi'ne ve Parti üyelerine yönelen faşist saldırılar ve son olarak Kayseri İl Merkezinin bombalanması üzerine Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Başbakan Bülent Ecevit'e aşağıdaki telgraftı göndermiştir.

«Partimize ve partililere yönelen saldırılar her geçen gün yeni olaylarla yinelenmektedir. Genel Merkezimize ve Genel Sekreterimize yönelen saldırıdan sonra, Ankara Bahçelievlerde yedi arkadaşımızın hunharca şehit edilmiştir. Bu olayın hemen ardından Giresun'da bir arkadaşımızın öldürülmek kastıyla kaçırılmaya ça-

hılmıştır. Bir başka arkadaşımız Tekirdağ'da yoluna pusu kurularak öldürülmüştür.

«Olayların sorumlularının faşist güçler olduğu bilinmektedir. Partize yönelen ve tüm yurt düzeyinde yaygınlaştırılmaya çalışılan bu terör ve saldırı olaylarına karşı yeterli ve etkin tedbirler alınmadığı görülmektedir. Nitekim Genel Merkezimize yönelen silahlı saldırıdan bu yana, suçluların yakalanması için her çabamız gösterileceğini yakından izleyeceğinizi belirtmenize karşın, yapılan saldırılarla ilgili olarak kovuşturmaların derinleştirildiğini belirtecek hiçbir çalışma gözlemlenmemiştir.

«Örneğin, Genel Merkezimize yönelen saldırıda görgü tanığı komşu-

ların ve saldırının hedef aldığı Genel Sekreterimizin bilgisine başvurulmamış, görgü tanıklarının ifadeleriyle saldırganların resimleri çizilmemiştir. Bahçelievler katliamından sonra, tek görgü tanığı olarak dokuz gün yaşayan Serdar Altın de olayın sanığı olarak yakalananlarla yüzleştirilmemiştir. Ayrıca güvenlik görevlilerince bundan sonrası için hiçbir koruyucu önlem alındığı da görülmektedir.

«Çinayetlerin ve saldırıların faillerinin yeni suçlar işlemek üzere hazırlandıklarına kuşku yoktur. Vakit geçirmeden zorunlu önlemlerin alınması gereği açıktır. Yapılan saldırılarla ilgili kovuşturmaların ciddi olarak yürütümü ve önlleyici önlemlerin ivedi olarak alınması konusunda emirlerinizi saygılarımla rica ederim.»